

Ο' ΟΡΟΔΕΩΣ ΤΑΡΑΤΗΡΗΚΗΣ

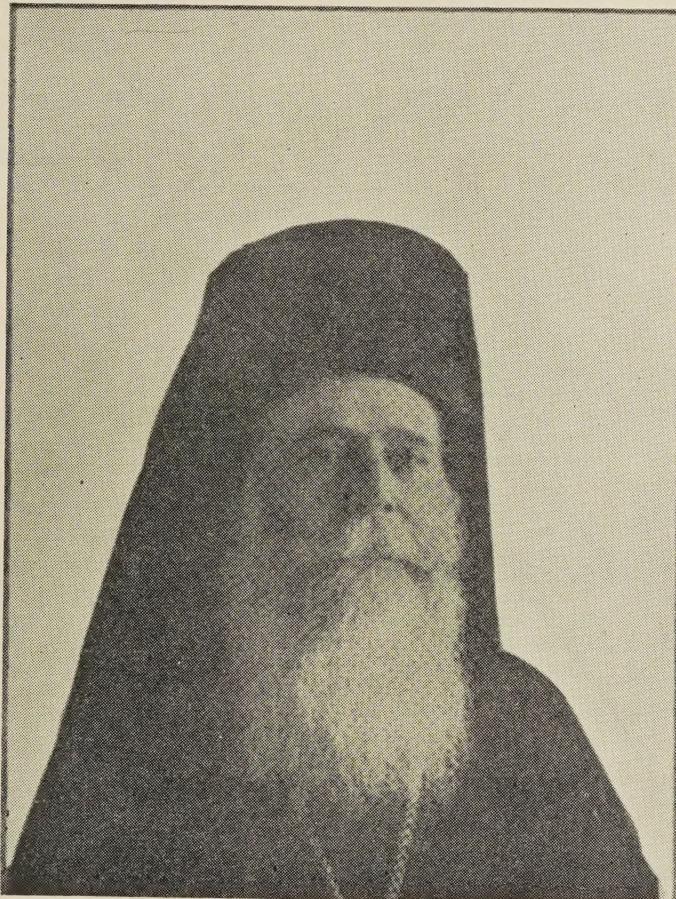
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

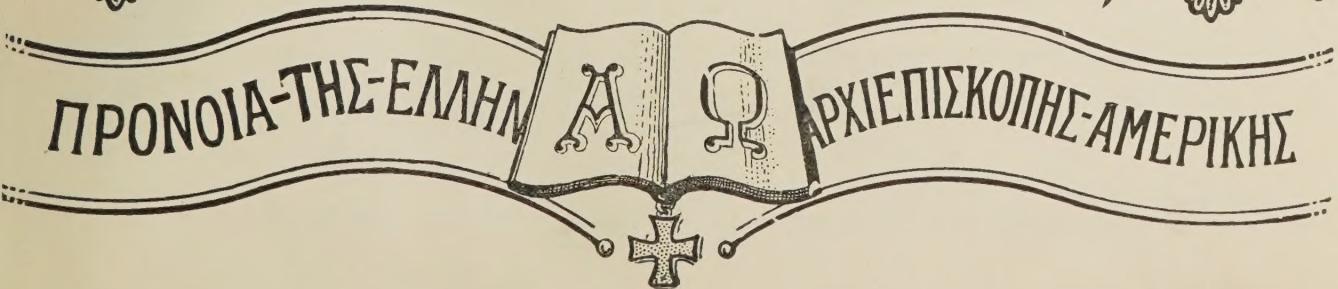
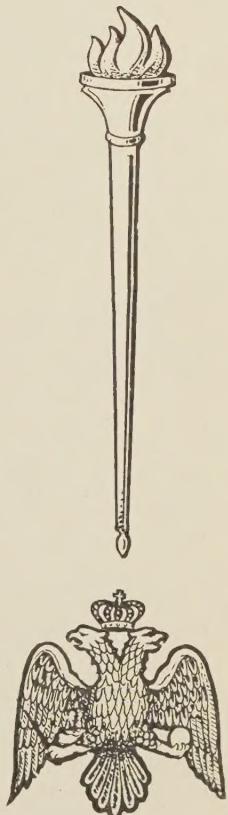
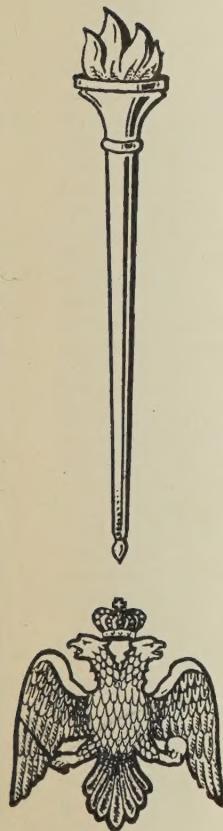
ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

A
P
I
O
M
97

Η Αύτοῦ Μακαρότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ
Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χρύσανθος

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. ASTORIA 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Ten Cents a Copy
Vol. V. No. 97.—January 1, 1939
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον Νευμφευθέντων

		Κουνότης
Μάιος	8 'Ηλίας Χ. Μπρατιώτης	'Αντιγόνη Γ. Ζέρβα
"	15 Σεραφείμ Κ. Μαντζάλας	Μαρία Σ. Κρεϊκούνη
'Ιούν.	20 Wilton J. Richard	Alice About
"	26 Βασίλειος Δ. Δασούρας	Καλλιόπη I. Σάρρου
Σεπτ.	15 'Ιωάννης Χ. Παπούρης	'Ιωάννα Π. Τσόπελα
"	22 Στυλιανὸς Δ. Πάρδος	Καλλιόπη Π. Χερούβου
'Οκτ.	2 Θεόδωρος Ι. Κλαδάκης	'Αφρ. Γ. 'Αγοράλωσσάκη
"	2 Ενστράτιος Δ. Φράγκος	Σοφία I. Παπανικολάου
"	2 Ζαχαρίας I. Λίτινας	Φωτίκα I. Τούτση
"	2 Παναγιώτης Γ. Πλαμίδας	Μαρία M. Μανούδου
"	» Γεώργιος Δ. Δημόπουλος	'Ελένη A. Γρηγορίου
"	» 'Ιωάννης Γ. Κωστής	Hazel Jane Weyland
"	7 Ενστράτιος B. Αιθαλικῆς	Θεανὼ Δ. Βούρου
"	7 'Απόστολος Π. Κωτσάμπης	Σοφία N. Τσάκου
"	8 Νικόλαος Α. Μακρής	Θεοδώρα I. Κωτσέτα
"	8 Thomas F. McGinty	Ειρήνη Ε. Πούλου
"	9 Γεώργιος Μ. Ανδρουλάκης	Εναγ. Σ. Παληραράκη
"	9 Χαράλ. Ν. Μαλάκης	'Ελένη Σ. Σπυροπούλου
"	9 Γεώργιος Φ. Γεωργιάδης	'Ελισ. 'Ιωσηφίδου
"	9 Κωνστ. E. Κλωθήκης	Josephine E. Palazzo
"	9 "Ανθυμίος Σ. Μαζεράκης	Μαρία Π. Στυλιανοῦ
"	9 'Αναστ. Γ. Πετρόπουλος	Στυλιανὴ Π. Κατσίμπα
"	9 Θεόδ. K. Παπαδημητρίου	'Ανναμαρία K. Νούμανν
"	9 Γεώργιος Α. Πάπτας	Δέσποινα Παλαιολόγου
"	9 Χαράλ. M. Σολωμοῦ	Δήμητρα Δ. 'Αλεξανδρῆ
"	9 Ενστράτιος Γ. Γεωργίου	Ζαφειρούλη Γ. 'Αλεποῦ
"	9 'Ιωάννης Π. Ορφανοῦ	Μαρία X. Νικολάου
"	9 Σταῦρος Δ. Γεωργόπουλος	Στέλλα Γ. Δανδάκη
"	9 Παναγ. M. Καλλίσης	Δήμ. A. Πανούσοπούλου
"	9 Δημ. K. 'Ελευθερούδης	Μαριάνθη K. Τσεμπελῆ
"	9 'Ιωάννης Δ. Κασίμου	Catherine Ch. De-Tjou
"	9 Γεώργιος I. Παρασκευάκης	Αίκατ. Δ. Χιονέα
"	9 Κωνστ. Δ. Νινίδης	'Αλεξανδρα K. Καγιάνην
"	9 Συμεὼν Π. Ψωμάδης	Κυριακή K. Χαριτωνίδου
"	9 'Ιο. H. Ορφανόγιαννης	Μαριάνθη Γ. Γεωργίου
"	9 'Αθανάσιος Δ. Καπλάνης	'Ελένη Γ. Τζιόλα
"	9 Μιχαήλ A. Μάντης	'Αρφοδίτη Π. Παπαχρόνη
"	9 Σάνθας E. 'Ιορδάνου	Αίκατ. Γ. Γεωργακοπούλου
"	9 Κωνσταντ. Α. Καρρός	'Ελένη A. Πρωτανέντη
"	12 Θεόδωρος N. Σπηλιώτης	Μαρία Π. Χρηστοπούλου
"	12 Χρήστος I. Κατζάβελας	Μαρία H. Ψυχογιού
"	15 'Ιωάννης A. Μοράκης	Μαρία Γ. Κάστα
"	15 'Ιωάννης A. Κέκαλος	Δωροθέα P. Βερνάβεη
"	15 Εύαγγελος K. Χοντέας	'Ελένη X. 'Αγγελάκη
"	15 Δέανδρος Θ. Γκανᾶς	Παναγ. X. 'Αναστασοπούλου
"	15 Νικόλ. Γ. 'Αποστολέας	Γαρυφαλιά Π. 'Αγγελάκου
"	15 Γεώργιος K. Κονλούρης	'Αθαν. I. 'Ανδρομήδᾶ
"	16 Γεώργιος X. Νίκας	Γαρυφαλά Σ. Δημογιάννη
16 16 Κωνστ. Α. Λεγάτος	Σωτηρία Θ. 'Αρνιώτου	Lowell, Mass.
		New York City

Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς

'Αρχιμ. Θεόφιλος Σπυρόπουλος
Αιδ. M. Μανδήλας
Αιδ. I. Ζωγράφος
Αιδ. I. Γουγουτᾶς
Αιδ. Παναγιώτης Μιχαήλης
Αιδ. Γρηγ. Παναξώνης
'Αρχιμ. Δωρόθ. Μπουραζάνης
'Αρχιμ. Γεράσ. 'Ηλίας
'Αρχιμ. Ιωακείμ Δουλγεράκης
'Αρχιμ. Χρυσ. Παπαλάμπρος
Αιδ. I. Βουνάκης
'Αρχιμ. Διον. Μανούλας
Αιδ. E. Ριγέλλης
Αιδ. Ιωάννης 'Ιεροθέου
Αιδ. Κωνστ. Τσοπαλῆς
Αιδ. Δημήτριος Σακελλαρίδης
Αιδ. B. Χαροφύλακας
'Αρχιμ. Ιερόθεος Σταύρου
'Αρχ. E. Τσουρουνάκης
Αιδ. Γεώργιος Νάσης
'Αρχιμ. Δωρόθεος Μπουραζάνης
'Αρχ. I. Τσουρουνάκης
Αιδ. E. Παπαδόπουλος
Αιδ. Δ. Βαΐνηκος
Αιδ. I. Γουγουτᾶς
Αιδ. Μάρκος Πετράκης
'Αρχιμ. Στ. 'Αγγελόπουλος
'Αρχιμ. Σ. 'Αγγελόπουλος
Αιδ. A. Πατούλας
Αιδ. K. Χατζηδημητού
Αιδ. Π. Ταργάκης
'Αρχιμ. Γερμανδός Πολυκάρης
Αιδ. Ιωάν. Βασιλεάδης
'Αρχ. A. Βαρόπαλας
'Αρχ. Δ. Νεστορίδης
Αιδ. A. Καίσαρης
Αιδ. Γ. Οίκονομίδης
Αιδ. Θ. Καραφύλλης
'Αρχ. A. Βαρόπαλας
Αιδ. Χρυσόστ. Μουράδης
'Αρχιμ. Κώνστας Γιοβανόπουλος
Αιδ. Μάρκος Πετράκης
Πανος. Αντ. 'Ιατρίδης
'Αρχιμ. Χριστ. 'Αργυρίδης
Αιδ. Δημ. Σγούρος
'Αρχιμ. Δωρόθεος Μπουραζάνης

Παρακαλοῦνται δοι ετέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ γραφεῖον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. Αριθ. 97.

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1939

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΕΑΝ έμβαθύνωμεν καλῶς εἰς τὰ προβλήματα τοῦ αἰώνος αὐτοῦ, θὰ φθάσωμεν ἀσφαλῶς εἰς τὸ θετικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ ζωὴ τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρει ὁ κόσμος αὐτὸς είνει ζωὴ πικρῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν πρόορησιν τοῦ Ἰ. Εὐαγγελίου ὅτι «ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλῖψιν ἔχετε». Ἐνῷ ἡ ζωὴ τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρει ἡ Ἀγία μας Θρησκεία είνει ζωὴ τῆς Θείας Χάριτος καὶ Εὐλογίας, χάριν τῆς ὁποίας καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνηνθρώπησε κατελθών ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διδάξας τὸ περιλάλητον ἐκεῖνο: —«έγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσι», ζήσας δὲ τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴν Του συμφώνως πρὸς τὸ παράγγελμα τοῦτο.

Διὰ νὰ τύχωμεν ὅμως τῆς εὐλογίας ταύτης, διὰ νὰ εἰσέλθωμεν «εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου» μας, διὰ νὰ γεννηθῇ ἐν ἡμῖν ὁ Χριστὸς καὶ διὰ νὰ παραμείνῃ τώρα ἐν ἡμῖν εἰς τὸ διηνεκές, πρέπει νὰ διέλθωμεν ἀπὸ μιὰν δευτέραν τρόπον τινὰ γέννησιν γέννησιν ψυχικὴν ἐκτὸς τῆς φυσικῆς ἡ σωματικῆς μας γεννήσεως. Κατὰ ταῦτα ἡ βαθυτάτη συντριβὴ τῆς καρδίας μας, ἡ σταθερὰ καὶ ἀδιάσειστος ἀπόφασις τοῦ νὰ ζήσωμεν εἰς τὸ ἔξης βίον ψυχικὸν καὶ ἡ Ἰ. Ἐξομολόγησις καὶ Μετάλληψις τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος Χριστοῦ, είναι τὰ μόνα ἀσφαλῆ μέσα τῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναβατίσεως ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῷ τελείως ἐκκλίναντι τελευταίως ἀπὸ τὸν προορισμόν του. Διότι «ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἀνώθεν (ἐκ δευτέρου), οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ιωάνν. 3,3).

'Αναγέννησις είνει ἡ ψύσιτη ἐκείνη καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σπουδαία διὰ τὴν ὅλην ζωὴν τοῦ χριστιανοῦ ἀπόφασις κατὰ τὴν ὁποίαν, δίδων οὕτος νέαν κατεύθυνσιν εἰς τὸν ἑαυτόν του μεταποιεῖται εἰς «καινὴν κτίσιν» καὶ εἰς «σκεῦος ἐκλογῆς». Ἀποβάλλει τὸν «παλαιὸν ἀνθρώπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἀπατηλὰς ἐπιθυμίας» καὶ ἐνδύεται τὸν νέον ἀνθρώπον, τὸν «κτισθέντα κατὰ Θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὄσιότητι τῆς ἀληθείας», ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους (4, 24) ἐπιστολῇ του.

Καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ θετικοῦ καὶ ἀσφαλοῦς τρόπου,

διὰ τῆς ἀναγεννήσεως τούτεστι, ἀποκαθίσταται ἡ μετὰ τοῦ Πατρὸς-Θεοῦ πλήρης ἔνωσις, ἡ διὰ τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῆς ἀνυπακοῆς διασαλευθεῖσα, καὶ δίδονται, ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς, εἰς τὸν μέχρι τοῦδε παραπαίοντα ἀνθρώπον, νέαι θεῖαι δυνάμεις νέας ζωῆς καὶ χαρᾶς. Ἡ ὅλη αὐτοῦ προσωπικότης, ἡ πρὸς στιγμὴν ἀποτεσσύα, τώρα, κατὰ τρόπον ὑπερφυσικὸν καὶ μυστηριώδη, μεταβάλλεται ἀρδην. Οἱ ἀνθρώποις ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸν πρὸν ἀμαρτωλὸν καὶ σκοτεινὸν βίον καὶ ἀρχίζει νέαν, «ἐν τῷ Θεῷ» ζωήν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ ἔξης πλέον φόβος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ αὐτὰ ἀμαρτήματα.

Ἐίνε βίος σαρκικός, βίος νεκρός, ὁ βίος τὸν ὁποῖον ζῇ κανεὶς χωρὶς ζέουσαν πίστιν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν λαβόντα σάρκα χάριν τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐὰν ὁ ἀνθρώπος δὲν ἀναγεννηθῇ ἐκ νέου σήμερον, τώρα, εἰς νέαν ζωήν, ζωὴν ξένην πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, ἐὰν δὲν λάβῃ σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον ἀπόφασιν ὅπως ἐμμείνῃ ἐν τῇ ἀναγέννησι του, ποτέ, ποτὲ δὲν θὰ αἰσθανθῇ πραγματικὴν χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν του. Περὶ αὐτοῦ ἀς εἴμεθα βέβαιοι.

Χωρὶς ἀναγέννησιν δι' ὑδατος, ἀλλὰ καὶ «διὰ πνεύματος», ποτὲ ὁ ἀνθρώπος δὲν θὰ δοκιμάσῃ γαλήνην εἰς τὴν ψυχήν του. Ποτὲ δὲν θὰ αἰσθανθῇ τὰ ωραῖα ἀποτελέσματα τῆς εἰρήνης οὔτε εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, γενικώτερον. Ἄλλα, τούναντίον, παραπαίων διαρκῶς, διασαλευόμενος «παντὶ ἀνέμῳ», πνευματικῶς νεκρός, θὰ βαδίζῃ ἀσφαλέστατα πρὸς τὸν τρομερὸν θάνατον, τὸν θάνατον τῆς ψυχῆς.

"Ας ἀκούσωμεν ὅμως μὲ δῆτα εὐήρκοα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατ' ἐπανάληψιν ἀναγεννώσκεται κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς καὶ ἐπ' ἐκκλησίας:—«ὁ καθήμενος ἐν σκοτείᾳ εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς», καὶ ἀς ἀφήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας νὰ ἀναγεννηθῇ διὰ νὰ βλέπῃ «ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρῶν τὰ ἀφθαρτα».

Πολλοί, καὶ ἄτομα καὶ ὄμάδες ὀλόκληροι, ἀνεγεννήθησαν, ζήσαντες βίον ἀγνὸν καὶ λευκόν, μὴ δόν-

Φιλήμονος Χ. Βλαζοπούλου, Δ. Θ.
Πρωτοπρεσβυτέρου
Ίερ. Προϊστ. της Κοινότητος
Asbury Park, N. J.

ΤΟ ΝΗΠΙΟΝ

«Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειναις οὐδὲ μὴ εἴτεσιν, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἥμοδίσαν. Ἀλλ' ἡ ἔκαστος ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμοδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.» (Ἴερεμ. λη' 29).

Μὲ τὸ ἑδάφιον τοῦτο, ἀρχίζει ἐν τῶν ἔργων του ὁ περίφημος διὰ τὸν πόλεμόν του κατὰ τῆς Ἔκκλησίας Ι. Μισσελέ. Ἀφορμὴν δὲ λαμβάνει ἀπὸ τὰς εἰκονογραφίας τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου εἰς τοὺς θόλους τῆς Καπίλλα Σιξτίνα τοῦ Βατικανοῦ.

«Ἐκαστος, γράφει, ποὺ ἐπεσκέψθη τὸν Ναὸν τοῦτον ἢ εἶδεν ἀντίγραφα τῶν σχετικῶν εἰκονογραφῶν, παρατηρεῖ, μεταξὺ ὅλων τῶν μορφῶν, τὴν μᾶλλον βιαίαν, τὴν τοῦ Ἱεζεκιήλ, ποὺ μὲ τὸ κάλυψα τῆς κεφαλῆς συναρπαζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, διεξάγει λυσσώδη πάλην ἐναντίον κάποιου, ποὺ δὲν φαίνεται, πιθανῶς κάποιου ραβδίνου, ἐνὸς διδασκάλου ἀναμφιβόλως. Οἱ Ἱεζεκιὴλ καὶ ὁ Ἱερεμίας εἶναι οἱ προφῆται τῆς αἰχμαλωσίας. Οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἐπίστενον διὰ τιμωροῦνται διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων των. Οἱ Ἱερεμίας καὶ ὁ Ἱεζεκιὴλ ὅμως λέγοντες εἰς τὰ περίφημα ἑδάφια: «Πί νῦν ἡ παραθοβὴλ ἀντὴ ἐν τοῖς νιοῖς Ἰσραὴλ· λέγοντες οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν...» Η ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα αὕτη ἀποθανεῖται.» (Ἴεζ.)

«Δὲν ὑπάρχει πλέον προπατορικὸν ἀμάρτημα. Δὲν ὑπάρχει τίδες τιμωρούμενος διὰ τὸν πατέρα. Τὸ παιδίον γεννᾶται ἀδύνων καὶ ὅχι ἐκ τῶν προτέρων κηριδωμένον. Οἱ ἀσθέτις, ὁ βάροβαρος μῆνος ἔξαφανίζεται. Ἀντ' αὐτοῦ σταθερῶς θεμελιώνται ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὁ Ἀνθρωπισμός.» (J. Michelet “Nos fils”.....)

Μὲ τὸ ὑφος αὐτό, τὸ σύνηθες παρ' ἔκείνοις, ποὺ ζητοῦν νὰ συναρπάσουν διὰ τοῦ ὑφούς τοὺς ἀδαεῖς εἰς τὰ ψυχολογικὰ καὶ βιολογικὰ ζητήματα, ἔξακολονθεῖ δριμεῖαν τὴν ἐπίθεσιν του κατὰ τῆς Ἔκκλησίας καὶ κατὰ τῆς θεμελιώδους διδασκαλίας της περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς Σωτηρίας διὰ

τες ποτὲ εὔκαιρίαν εἰς τὸν ἀρχέκακον νὰ διασαλεύσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ἔξῆς ἀπὸ τῆς ώραίας των χριστιανικῆς ζωῆς. Είνε πλέον καιρὸς ψυχικῆς ἀναγεννήσεως· εἶνε καιρὸς ψυχικῆς μεταστροφῆς· εἶνε καιρὸς ψυχικῆς ἀναστάσεως. Ἐξήσαμεν μέχρι τοῦτο τῇ σαρκὶ, ὃς ξήσωμεν καὶ τῷ πνεύματι. Ἀναγεννηθῶμεν ὁ καθεὶς ἴδιαιτέρως καὶ ὅλοι μαζύ.

τοῦ Κυρίου. Καὶ μὲ τὴν ἀρχάτην προκατάληψίν του ἐναντίον τῆς κληρονομικῆς μεταδόσεως τῆς ἀμαρτίας ἀναφωνεῖ:

«Ολὴ ἡ Ἔκκλησία εἶναι ἐναντίον τοῦ Ἱεζεκιὴλ. Ὁλα τὰ δικαστήρια εἶναι ὑπέρ αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ δικαστής τὸ ἐπίστενε, θὰ κατήρχετο τῆς ἔδρας καὶ θὰ ἔκλειε τὸ δικαστήριον. Ἀλλ' ὁ νόμος, ὅλλα τὸ δίκαιον, ὅλλ' ἡ νομικὴ ἐπιστήμη ἀποκρούντων τὴν κληρονομικότητα τῆς ἐνοχῆς. Οὐδεὶς πληρώνει διὰ τὰ σφάλματα τοῦ πατρὸς ἢ τῶν προγόνων του, ἔκαστος πληρώνει διὰ τὰς ἀτομικάς του πράξεις.

Καὶ κορυφώνων τὴν ἐπίθεσίν του ἐναντίον τῆς διδασκαλίας τῆς Ἔκκλησίας μὲ τὸ ἱδιον ὑφος μᾶς παρουσιάζει τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους. Ήμέραν τινὰ ἡ κοίσις ἐπέρχεται, ἡ θύελλα τῶν ὀδίων, ὁ τρόμος, ὁ κεραυνός ἐνσκήπτει! Εἶναι γεγονός. Ἐγεννήθη!

‘Αληθῶς μὲ πόσην τέχνην, μὲ πόσην ποίησιν καὶ μὲ τί ἐκπάγλους εἰκόνας δυνάμεθα νὰ περιγράψωμεν καὶ τὰ πεζότερα τῶν πραγμάτων, διαν ζητῶμεν νὰ παρασύρωμεν μὲ τὸν κεύμαρρον τῆς εὐγλωτίας μας, δητὸς ὁ πληριωθήσας ποταμὸς παρασύρει πᾶν διὰ τοῦ συναντῆς εἰς τὸν δρόμον του, ἔκεινος τῶν διόπιων ἡ κοίσις καὶ ἡ παρατήρησις εἶναι τόσον ἀσθενής καὶ τόσον ἐλλειπτής, ὥστε ἀντὶ νὰ προφυλαχθοῦν νὰ οἰτωνται αὐτομάτως μέσα εἰς τὸ παφλάζον φεῦμά του διὰ νὰ μεταφερθοῦν ἀκόπως εἰς τὴν ἀπέναντι ὅχθην, διαν νομίζουν, δητὶ θὰ εὑρούν τοὺς χλοεροὺς λειμῶνας διὰ νὰ ἐντρυφήσουν καὶ συγχρόνως πλέξουν στεφάνους ἀμαράντους δι' αὐτούς, ποὺ μὲ τόσην ἀφθονίαν ἐπλούτισαν τὴν στείλαν ζωήν των.

Τὸ βρέφος ἐγεννήθη. Οἱ πόνοι καὶ οἱ ἀγῶνες τῆς μητρὸς ἀντημείφθησαν μὲ τὴν ὑπεροτάην χαράν, δητὶ ἔφερεν ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ τὸ βρέφος αἰντὸ τὸ νεογέννητον εἶναι ὁ ἄνθρωπος; “Οχι· εἶναι ἀπλῶς ἐν πλάσμα χωρὶς συνείδησιν τῆς ὑπάρξεως του, χωρὶς συναίσθησιν καθηκόντων, ὅλλα περδοκισμένον ἀσυναισθήτως μὲ τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυνηρήσεως· καὶ διὰ τοῦτο, εὐθὺς ἀμέσως ἀνοίγει πελώριον τὸ στόμα του διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν τροφήν. Ἀκόμη καὶ οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου του δὲν δύνανται νὰ καθοδισθοῦν πρὸς ποιὸν δμοιάζει; πρὸς τὸν πατέρα του, τὴν μητέρα του, ὃς ὅλον τινὰ τῶν ἀμέσων προγόνων του; Φέρει δὲν φέρει στίγματα κληρονομικότητος; Εἶναι χάρτης ἄγραφος ἐπὶ τοῦ διόπιου ἡ κοινωνία καὶ πρώτιστα ἡ οἰκογένεια θὰ χαράξουν τὰς πρώτας γραμμὰς καὶ τὰ πρώτα σχήματα τῆς μελλούσης πορείας του;

Καὶ ἐδῶ τίθεται ὁμὸν τὸ ποδόβηλα· ἐὰν δὲ ἀθύως χάρτης προσφέρεται προδόμυως εἰς πάντα, ποὺ προθυμοποιεῖται νὰ χαράξῃ ἐπάνω του τὸ σχεδιάγραμμα τῆς μελλούσης ζωῆς του ἢ νὰ τὸν γεμίσῃ μὲ κηλίδας ἀνεξιτήλους, ποὺ δὲν βαρύνουν ἐπὶ τῆς ζωῆς του διολκήρους, τὸ πρόττει ἀθύως καὶ ἀσυναισθήτως ἢ ἐχει μέσα εἰς τὸν δογανισμὸν τῆς ψυχῆς του τὰ ἔνστικτα τῆς ἀμαρτίας, ποὺ τὸν δύνονται νὰ προσφερθῇ εὐχαρίστως εἰς τὴν τοιαύτην ἐπεξεργασίαν;

Τὸ βρέφος, κατὰ τὴν νομικὴν ἔκφρασιν, εἶναι ἀνεύθυνον· ὅλλα εἶναι καὶ ἀδύνων δι' ὅσα πράτει κακά;

Τίς τὸ ἐδίδαξε τὴν ζηλοτυπίαν, ποὺ αἰσθάνεται εὐθὺς ὡς ἀρχίζει νὰ χωρίζῃ τὴν ὑπαρξίαν του ἀπὸ τοὺς ὅλους; τίς τὸ ἐδίδαξε τὸν ὕγιοντα, ὥστε νὰ μὴ ἀνέχηται τοὺς ὅλους, τίς τὸ ἐδίδαξε τὴν πλεονεξίαν, ὥστε ν' ἀρπάζῃ καὶ νὰ κρατῇ διὰ τὸν έαυτόν του ὅλα τὰ πανγίδια τῶν ἀδελφῶν του

καὶ ν' ἀναστατώνῃ τὸν κόσμον ὅταν δὲν τοῦ τὰ δίδουν; τίς τὸ ἐδίδαξε νὰ ψεύδηται καὶ πρὸν ἀκόμη ν' ἀρχῖσῃ νὰ διμιλῇ;

'Ασφαλῶς οὖτε ὁ Μισσελέ, οὔτε κανεὶς ἐκ τῶν ὁμοφρόνων του θὰ εἰληπτεί τέκνα διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ἐσωτερικήν των ζωὴν καὶ ν' ἀνακαλύψῃ πλῆθος ἔλαττωμάτων κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον σοβαρῶν καὶ πειθέογων πολλάκις καὶ διὰ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν πηγήν των. 'Εὰν ὁ νόμος τῆς κληρονομικότητος εἶναι ἀνύπαρκτος καὶ ψευδῆς ἡ περὶ τούτου τὴν θεωρία, τότε πόθεν πηγάζουν αἱ κατάδηλοι κακίαι τῶν νηπίων καὶ τῶν βρεφῶν ἀκόμη;

"Ολοὶ οἱ γονεῖς θὰ ἔχουν παρατηρήσει, διτὶ ἐὰν κάποιος ἐκ τῶν συγγενῶν ἡ φίλων τῆς οἰκογενείας, διὰ ν' ἀστειευθῆ ὑποβάλῃ εἰς τὸ βρέφος των μίλων ἀνάρμοστον πρᾶξιν, μὲ πόσην προθυμίαν προσφέρεται εἰς αὐτὴν ὁ ἄγοαρφος χάρτης καὶ μὲ πόσας προσπαθείας καὶ ἀγῶνας κατόπιν οἱ δυστυχεῖς γονεῖς προσπαθοῦν νὰ ἔξαφανίσουν τὰ ἵχνη τῆς ταῦτα ἀπὸ τὸν περίφημον αὐτὸν χάρτην.

'Εὰν λοιπὸν ὅλαι αὐταὶ αἱ κακίαι καὶ αἱ τάσεις πρὸς τὴν κακίαν δὲν εἶναι ὑπολείμματα κληρονομικότητος, τότε πόθεν πηγάζουν καὶ κατὰ ποιὸν νόμον ἐκδηλοῦνται εἰς τὴν ζωὴν καὶ τῶν νηπίων καὶ τῶν βρεφῶν;

'Ο Μισσελέ ὑποστηρίζει τὰς ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας ἀρχὰς τοῦ 89 δὲν μᾶς ἀπαντᾷ.

'Ο Δικαστής δύναται νὰ κατέληθῃ ἀπὸ τὴν ἔδραν του καὶ νὰ κλείσῃ τὸ δικαστήριον, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ, χωρὶς τὸν νόμον τῆς κληρονομικότητος, πόθεν ἐπίγασε τὸ κακὸν καὶ ἡ ἀμαρτία.

Καὶ ἀν ἐπρόσεχε καλύτερον εἰς τὰ ἐδάφια τῶν προφητῶν καὶ ἐμειλέτα χωρὶς τὴν νοσηρὰν προκατάληψιν ὀλόκληρον τὸ κείμενον τῶν προφητῶν, θὰ ἔξήγαγεν ἀσφαλῶς τὸ συμπέρασμα διτὶ οὗτοι σφρόδως ἐλέγχουν τοὺς νέους καὶ τοὺς γέροντας, ποὺ διὰ νὰ κρύψουν τὰ ἴδια τῶν αἰσχη προσπαθοῦν νὰ ἀπορρίψουν τὰ ἀτομικά τῶν σφάλματα εἰς τοὺς πατέρας των, ποὺ ὅλως τε δὲν ἔπιρξαν καλύτεροι των. Οἱ προφῆται λέγουν: ἐκλήθητε διὰ νὰ γίνηται νιοὶ Θεοῦ, ἀλλὰ σεῖς δὲν ἔχετε γίνει οὐδὲν ἀνθρώποι.

Ἐπίτομεν, διτὶ τὸ βρέφος καὶ τὸ νήπιον δὲν εἶναι ἀκόμη ὁ "Ἀνθρώπος". Εἶναι ὁ ἄνθρωπος δυνάμει ἀλλ' ὅχι καὶ ἐνεργείᾳ. Καὶ διὰ νὰ γίνη ὁ ἄνθρωπος ἐνεργείᾳ, εἶναι ἀνάγκη ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς αὐτῆς ἡρικίας νὰ διδαχθῇ τὸν προσοργισμὸν του καὶ νὰ ἐμφυτευθῇ μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του, πρὸ παντὸς μὲ τὴν θηρσείαν, τὸ μόνον ἰδεῶδες καὶ ὑψιστὸν ἴδανικὸν νὰ γίνη εἰκὼν καὶ διμοίωσις τοῦ Θεοῦ.

'Ακούομεν συχνάκις τὰς μητέρας, ποὺ θέλουν νὰ δικαιολογήσουν τὰ μικρά των διὰ τὰς ἀταξίας των νὰ διαμαρτύρωνται εἰς τὰς δικαίας παρατηρήσεις τῶν διδασκάλων καὶ τῶν γειτόνων των: «εἶναι νήπιον! εἶναι βρέφος!» Δηλαδὴ τὸ νήπιον καὶ τὸ βρέφος εἶναι ἀσύντοτα. Καὶ παριστάμεθα πολλάκις μάρτυρες σκηνῶν μεταξὺ μητέρων καὶ διδασκάλων καὶ Ἱερέων ἀκόμη, διότι οὗτοι ἔτυχε νὰ κάμουν παρατηρήσεις ἡ νὰ τιμωρήσουν ἐλαφρῶς τ' ἀθῆνα καὶ προσφύλη τῶν μικρά.

Οἱ γονεῖς αὐτοὶ, οὐδέποτε ἐσκέφθησαν, διτὶ τὰ βρέφη των θὰ γίνουν μίλων ἡμέραν ὁ ἀνθρώπος. Καὶ διὰ νὰ γίνουν, εἶναι ἀνάγκη νὰ καταπολεμηθῇ μὲ κάθε θυσίαν τὸ κακὸν ἐνστικτον καὶ ἡ πονηρὰ κληρονομικότης.

(Συνέχεια εἰς τὴν 13ην σελίδα)

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΙΞ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΔΩΡΕΙΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΙΛΗ ΤΟΥ ΘΥΓΑΤΕΡΑ Ε . . .

Ο ΠΑΤΗΡ ΤΗΣ Δ. Γ. Β.

(Συνέχεια εἰς τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Κόρη μου:

'Εὰν εὐδοκήσῃ ὁ Κύριος νὰ ἔλθῃς εἰς γάμου κοινωνίαν μὲ τὸ πρόσωπον τὸ διποῖον ἡγάπησα καὶ κατὰ δικαιοσύνην, τότε νὰ μὲ ἀκούσῃς εἰς τὰ ἐπόμενα:

Νὰ σέβεσαι καὶ νὰ ἀγαπᾶς τὸν σύζυγόν σου, διότι αὐτὸς εἶνε ἡ κεφαλή σου, αὐτὸς ὁ προστάτης σου, αὐτὸς ὁ διποῖος πρὸ παντὸς ὅλου ἀνθρώπου ἐπὶ γῆς ἐνδιαφέρεται διὰ σὲ καὶ σὲ ἀγαπᾷ.

Πρόσεχε! μὴ τὸν λυπήσῃς ποτέ, οὐτε διὰ λόγου οὐτε δι' ἔργου. Πάντοτε νὰ είσαι γλυκεῖα ἀπέναντι του, πάντοτε φιλαλήθης, πάντοτε εἰλικρινής καὶ ἀδόλος καὶ πιστή.

Μὴ ἀπορρίψῃς ποτὲ τὸ θέλημά του, διότι θὰ είνει δοθόν. Μὴ πράττῃς τίποτε ἐν ἀγνοίᾳ του καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του. Εἰς ὅλα νὰ τὸν ἐρωτᾶς, "Ανεν ἐργασίας ἡ ὅλου λόγου σπουδάσιον καὶ ἀνεν ἐγκρίσεως τοῦ συζύγου σου νὰ μὴ μεταβαίνῃς εἰς ξένην οἰκίαν, ἀκόμη καὶ τῶν στενῶν συγγενῶν.

Φρόντισε νὰ περιποιήσαι πολὺ τὸν σύζυγόν σου. Νὰ φροντίζῃς περὶ τοῦ φαγητοῦ του, περὶ καθαριότητος τῶν ἐνδυμάτων του, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, τὰ διποῖα καὶ νὰ ἔχῃς ἐν τάξει.

Νὰ ἐγείρεσαι πρὸ τοῦ συζύγου σου τούλαχιστον ἡμίσειαν ὃδαν διὰ νὰ τὸν δίδῃς τὰς πρώτας περιποιήσεις, αἱ διποῖαι εἶναι ἡ παροχὴ ὅλων τῶν μέσων πρὸς πλύσιν, πρὸς ἐνδυσιν, καὶ ἡ προετοιμασία τοῦ πρωτονοῦ φορήματος.

Νὰ ἔχῃς πάντοτε ὑπὲρ τὴν οἰκονομικήν κατάστασιν τοῦ συζύγου σου. 'Αξιώσεις παραλόγους οὐδέποτε νὰ ἐγείρῃς. Νὰ ἐνδύνεσαι δπως θέλει δ συζύγος σου καὶ νὰ φέρεσαι δπως θέλει αὐτός.

'Επεθύμουν νὰ μιμηθῆς τὴν μητέρα σου, ἡ διποία οὐδέποτε μού είλε: —«θέλω ἔκεινο τὸ ἔνδυμα ἡ ἔκεινο τὸ ὑπόδημα ἡ ἔκεινο τὸ φαγητόν». Επιθυμῶ εἰς τοῦτο νὰ μιμηθῆς τὴν ἀγαθὴν καὶ ἀπλούστατην μητέρα σου δταν ἔχῃς σύζυγον λογικὸν καὶ εύσυνειδητὸν καὶ γνωρίζει πᾶν δ, τι ἔχεις ἀνάγκην.

Πάντοτε νὰ είσαι ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φαγητοῦ. Εἰς τοῦτο διμας πρέπει νὰ ἔχῃς καὶ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ συζύγου σου. Νὰ μαγειρεύῃς τὸ ἀρχετόν. Νὰ ἀποφεύγῃς τὰς σπατάλας. 'Εὰν ἔχῃς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ συζύγου σου, μαγείρευσον ἀπαξ, ἵστοι τὴν μεσημβρίαν, καὶ διατήσοσν καλῶς μέρος τοῦ φαγητοῦ διὰ τὴν ἐσπέραν. Τὴν ἐκλογὴν τοῦ φαγητοῦ καὶ τὸ πῶς πρέπει νὰ γίνῃ νὰ ἀφίνης εἰς τὸν καλόν σου σύζυγον.

Δ. Γ. Β.

'Αρχιμ. Γ. Π.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

'Η τελευταίως παρατηρηθεῖσα τάσις της 'Επισκοπιανῆς 'Οργανώσεως δύναμης στην οποίαν τον Μοναχικὸν θεσμόν της είναι τὸ προσεχὲς μέλλον δεχομένη περισσοτέρας μοναχάς εἰς τὰς γυναικείας μοναχικὰς ὁργανώσεις της, δὲν δύναται παραγγέλλειν τὰ πράγματα τῆς ἴδικῆς μας νεαρᾶς ἐν 'Αμερικῇ 'Εκκλησίας. Διότι ὁ Μοναχισμὸς ἔχει καὶ κατὰ τοῦτο σπουδαίητη καὶ σημασίαν διτὶ ἀποτελεῖ σύνδεσμον προσώπων τὰ δύοια, ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων κανόνων, διφεύλουν «νὰ ἀφιερῶσιν δὲν αὐτῶν τὸν βίον καὶ νὰ ἑργάζονται πρὸς τὸ ἄγαθὸν τῆς 'Εκκλησίας παρέχοντα ἑαυτὰ ὑπόδειγμα χριστιανικῶν ἀρετῶν».

Εἶναι γεγονός διτὶ καὶ ἡ Καθολικὴ 'Εκκλησία ἐν 'Αμερικῇ στηρίζει ἀναμφιβόλως τὴν δύναμίν της καὶ εἰς τὰ γυναικεῖα μοναχικὰ τάγματά της. Αὐτὸν κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὸ ἀμφισθητήσῃ. Διότι δὲν ὑπάρχει σήμερον ἐν 'Αμερικῇ ὅχι πλέον Καθολικὴ 'Επισκοπή, ἀλλ' οὔτε καὶ Ναὸς Καθολικός, ὁ δύοις νὰ μὴ ἔχῃ ὡς δεξιάν του χειρα γυναικείαν μοναχικὴν ὁργάνωσιν, ἔκτάκτως ἑκτηρετικήν.

Καὶ ὁ τρόπος τῆς ἑργασίας τῶν Μοναχουσῶν εἶναι ὁ ἔξις ἐὰν λάθοιμεν ὅπ' ὅψιν τὸ σχετικὸν συνοπτικὸν καταστατικόν: Τὰ γυναικεῖα μοναχικὰ τάγματα τῆς Καθολικῆς 'Εκκλησίας διαιροῦνται εἰς 4 ἴδιως τμήματα. Τὸ πρῶτον περιλαμβάνει ἑκείνας ἐκ τῶν μοναχῶν αἱ δύοις εἶναι αἱ ἐπισκέπτριαι λεγόμεναι μοναχαί. Αὐτῶν ἑργον εἶναι νὰ ἐπισκέπτωνται καὶ οἴκους τοὺς πιστούς των, νὰ συμβουλεύουν, νὰ ΠΑΡΗΓΟΡΟΥΝ, νὰ ἀναγνώσουν μαζὶ των μέρη τῆς 'Αγίας Γραφῆς ἢ ἄλλα ψυχωφελῆ βιβλία καὶ νὰ ἐνισχύουν ἥθικῶς τοὺς Καθολικούς.

Δεύτερον εἶναι αἱ ἀπασχολούμεναι μὲ τὸ φιλανθρωπικὸν ἑργον τῆς 'Εκκλησίας τῶν. Αὗται, περιερχόμεναι ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ἀπὸ καταστήματος εἰς κατάστημα ἢ ἀπὸ ἑργοστασίου εἰς ἑργοστάσιον, ζητοῦν τὸν διδολὸν δὲν ὑπέρ διαιρόδων σκοπῶν τοῦ Καθολικισμοῦ, οὐδαμῶς πτοούμεναι πρὸ ἐποδίων μικρῶν ἢ μεγάλων. Τοιαύτας μοναχάς τεινούσας τὴν χεῖρα πρὸς ἐλεημοσύνην χάριν τοῦ ἑργον τῆς 'Εκκλησίας των, βλέπομεν πολλάκις τὸ θέρος μὲ τὴν ζέστην καὶ τὸν χειμῶνα μὲ τὰ ψύχη περιερχομένας τὰ καταστήματα ἀδιακρίτως εἰς ποιὸν θρήσκευμα καὶ ἀνταῦτα ἀνήκουν.

Ἐπειτα εἶναι αἱ συνδεδεμέναι μὲ τὰ Νοσοκομεῖα καὶ τὰ 'Ασυλα τῆς Καθολικῆς 'Εκκλησίας, αἱ δύοις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνήκουν εἰς ὡρισμένα τάγματα. Αὗται παιζοῦν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ὅλην ζωὴν τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν εἶναι μόνον αἱ παρηγοροῦσαι τοὺς εἰς τοὺς θαλάμους τοῦ Νοσοκομείου ἀσθενεῖς, ἀλλ' εἶναι συνδεδεμέναι καὶ μετ' αὐτῆς ταύτης τῆς οἰκονομικῆς πολλάκις λειτουργίας καὶ διαχειρίσεως τοῦ Νοσοκομείου, κρατοῦσαι πλειστάκις καὶ τὰ σχετικὰ λογιστικὰ ἢ ἄλλα βιβλία, καίτοι ἡ ἀποστολή των εἶναι κυρίως πνευματικῆς φύσεως. 'Εν μόνῃ τῇ πόλει τῆς

Νέας 'Υόρκης ὑπάρχουν 53,000 τοιαῦται μοναχαὶ ἀπασχολούμεναι ὅλαι εἰς διάφορα Νοσοκομεῖα, "Ασυλα καὶ 'Απομονωτήρια.

Τέλος εἶναι αἱ Διδασκάλισσαι-Μοναχαὶ καὶ αἱ ἀπησχολημέναι εἰς τὴν συγγραφὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν διαφόρων, Καθολικῶν ἐννοεῖται, περιοδικῶν ἢ βιβλίων. 'Η μόρφωσίς των εἶναι μεγάλη. 'Ο ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ἐπικοινωνῇ μεθ' ὑμῶν, παρακολουθήσας κάπποτε τὴν ἔργασίαν τοῦ Καθολικοῦ Πανεπιστημίου Φόρντχαμ παρετήρησε μετὰ πραγματικῆς ἐκπλήξεως διτὶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου ἐφοίτων πολλαὶ νεαραὶ Μοναχαὶ, φοροῦσαι μάλιστα πλήρη τὴν μοναχικὴν στολὴν των καὶ κατὰ τὰς σχολικὰς παραδόσεις. Αἱ Διδασκάλισσαι-Μοναχαὶ ἔχουν εἰς χειράς των τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν τῶν Καθολικῶν. Αὐτὸν σημαίνει διτὶ ἔχουν εἰς χειράς των τὸν Καθολικισμὸν ὅλον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτον, ἐφ' ὅσον αὐτὰ εἰς τὴν ἀπαλήν παρδίαν τῶν νεαρῶν βλαστῶν ἐμφυσοῦν τὰς γυνώσεις καὶ τὰς ἴδεας τὰς δύοις θέλουν καὶ αἱ δύοις γυνώσεις εἶνε δύσκολον νὰ ἀποσβεσθοῦν μετὰ ταῦτα. Δι' αὐτὸν καὶ ἐλέχθη διτὶ ἡ Καθολικὴ 'Εκκλησία παραλαμβάνει τὸν Καθολικὸν μόλις γεννημῆ καὶ τὸν ἀφήνει μόνον διτῶν ἀποθάνη. Τί ἐπιτυχίας ἔχουν, τί καροφόρα ἀποτελέσματα φέρουν εἰς τὴν 'Εκκλησίαν των εἶναι περιττὸν καὶ νὰ ἀναφέρωμεν. 'Έχουν εἰς τὰς χειράς των τὴν μόρφωσιν τοῦ Καθολικοῦ παιδικοῦ κόσμου, τὸν δύοις ταῦτον καταρτίζουν δπως αὐτὰ θέλουν.

'Ἐν 'Ελλάδι, αἱ Μοναχαὶ, ἀναλόγως, δὲν ἥσαν πολλαί. Καὶ τοῦτο διότι ὁ ὁμογενῆς γονεὺς ὡς ἴδεωδες πάντοτε τῆς ζωῆς του εἰχε πῶς νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κόρην του. Αὐτὸν ἥτο διψιστος πόθος του πρὸ τοῦ δύοις δισίγων ὅλοι οἱ ἄλλοι πόθοι του, ἀτομικοὶ καὶ συνολικοί. 'Ο δυστυχέστερος γονεὺς ἔθεωρετο καὶ θεωρεῖται ἀκόμη μέχρι καὶ σήμερον ἐκεῖνος διόποιος δὲν θὰ κατωθόσυν νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰς θυγατέρας του. Συνεπείᾳ τούτου αἱ ἐν 'Ελλάδι γυναικεῖαι μοναχαὶ ἥσαν ἐλάχισται, ἐν ἀναλογίᾳ.

'Αλλὰ καὶ αἱ δύλιγαι λειτουργοῦσαι (Τήνου, Σπετσῶν, Μυτιλήνης, Μιστρῶν, 'Αθηνῶν καὶ ἄλλαι τινὲς) γυναικεῖαι μοναχαὶ ἔστεροῦντο ὠφισμένου προγράμματος ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐκ τῶν ἀνών διδομένουν. Αἱ μοναχαὶ περιωρίζοντο ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς καὶ ἔξηρχοντο ἐκεῖθεν μόνον εἰς στιγμὰς ἔξαιρετικάς, δπως γνωρίζομεν. Δὲν εἶχον μεθοδικήν ἐπαρφήν μὲ τὴν κοινωνίαν δὲν ἥσαν πρακτικαὶ κοινωνικαὶ ἐργάτισσαι. Τὸ ἑργον των ἥτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θεωρητικόν, χωρὶς πολλάκις κατεύθυνσιν ὠφισμένην, δπως γνωρίζομεν, μὴ ἑκτηρετοῦν θετικῶς τὸν δλον σκοπὸν τῆς 'Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατενοήθη καλύτερον τὶ μεγάλα ὠφελήματα θὰ εἰχεν ἡ 'Εκκλησία μας καὶ συνεπῶς καὶ ὁ ὁμογενῆς κόσμος ἐὰν ἐφρόντιζε νὰ ἐνισχύσῃ πως γυναικείας μοναχικὰς ὁργανώσεις. 'Ως ἐκ τούτου βλέπομεν τὴν 'Ελληνίδα μοναχὴν σήμερον νὰ λαμβάνῃ ἄλλην κατεύθυνσιν, νὰ θέλῃ νὰ ἀποθῇ κοινωνικὴ ἐργάτις μᾶλλον ἀντὶ νὰ περιορίζηται μόνον εἰς προσευχὰς καὶ διακονίας ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου. Σήμερον ἡ 'Εκκλησία μας στηρίζει δικαίως μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ τῶν γυναικείων μονῶν δι' αὐτὸν ἀκριβῶς καὶ προσπαθεῖ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς κατεύθυνσιν συστηματικήν.

Εἶναι δῆμος ἀνάγκη νὰ τυγχάνουν αὖται καλῆς μορφώσεως, κατόπιν μάλιστα τῆς διλούν ἐξελίξεως τῶν πάντων ἐν

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὴν 15ην σελίδα)

Αρχιμ. Βενεδίκτου Κατσανεβάκη
Ιερατικοῦ Προϊδαμένου
Νεαπόλεως, Ἰταλίας.

ΤΟ «ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ» ΕΝ ΣΗΜΑΣΙΑ ΘΕΙΑ

"Οταν βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, θεωροῦμεν ὡς ἀληθὲς πᾶν δ, τι ἔχει ἀποκαλύψει ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τότε καὶ μόνον τότε πιστεύομεν ἐν θεῷ ιακώβῳ. Εἰς τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως εἶναι ἀνάγκη νὰ πιστεύῃ τις ἐν θεῷ ἐννοίᾳ καὶ δῆλοι ἐν ἐννοίᾳ ἀνθρωπίνῃ.

Διότι δαν λέγωμεν τὴν πρώτην λέξιν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, δηλαδὴ τὴν λέξιν «πιστεύω», ἐννοοῦμεν:—«Θεωρῶ ὡς ἀληθέστατον πᾶν ὅ, τι περιέχεται εἰς τὰ δώδεκα αὐτὸῦ ἄρθρα» καὶ πιστεύω αὐτῷ ἰσχυρότερον παρὰ ἐάν τις λέπετο αὐτῷ διὰ τῶν ιδίων μου ὄφθαλμῶν. Διότι ὁ Θεός ὁ Ὀποῖος δὲν δύναται νὰ ἀπατηθῇ οὔτε νὰ ἀπατήσῃ, ἔχει ἀποκαλύψει αὐτὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ δι' αὐτῆς τὸ ἔχει ἀποκαλύψει εἰς ἡμῖν.»

Πιστεύομεν εἰς τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως διὰ τὴν ἐμπι-
στούσην τὴν δόπιαν ἔχουμεν πρός τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς εἶπεν
εἰς τὸν Πατρῷόχην Ἀβραάμ:—«Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου,
ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ πατούς σου,
καὶ ὑπαγε εἰς τὴν γῆν τὴν δόπιαν ὃντα σοὶ δεῖξω. Καὶ ὃντα σὲ
κάμω πατέρων ἐνὸς μεγάλου ἔθνους καὶ ὃντα σὲ εὐλογήσω. Καὶ
ἐν σοὶ ὃντα εὐλογηθῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.»

Καὶ ἀμέσως ὁ Ἀθραὰμ ἀνεγώησεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ μετὰ μαχρὸν ταξιδίου ἔφθασεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Ὁ Ἀθραὰμ ἐπομένως ἐθεώρησεν ὃς ἀληθές, ἐπίστε ν σε εν ἐκεῖνῳ ὅπερ τοῦ εἰλένει εἰπεῖ καὶ ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός· ἔδωκε πίστιν εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ Θεός δὲν δύναται οὕτε νὰ ψευσθῇ οὕτε νὰ ἀπατήσῃ.

“Ἐν ἄλλῳ παράδειγμα ἔχομεν εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον. Ὡμέδον τινὰ ἐνόρθωμό ὁ Χριστὸς παρὰ τὴν λίμνην καὶ ἀφοῦ ἐδίδαξε τὰ πλήθη εἰπεν εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον «Πήγαινε τὸ πλοῖον εἰς τὰ βαθειά, καὶ σίγηψε τὰ δίκτυα.» Καὶ ὁ Σίμων εἰς ἀπάντησιν εἶπε: «Διδάσκαλε, ἀν καὶ εἰργάσθημεν δῆλην τὴν νύκτα, δὲν ἐπιάσαμεν τίποτε: δῆμος διὰ τὸν ἴδικόν Σου λόγον θὰ γίνω τὸ δίκτυον.» Ο Σίμων ἐρώπιψε τὰ δίκτυα διότι ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ θείου Διδασκάλου, καί τοι μὲν αἱ συνθῆκας ἥσαν ἔμαντία.

Οφείλομεν νὰ πιστεύωμεν εἰς τὸν Θεόν διότι: «Χωρὶς πίστεως ἀδύνατον εὐάρεστησαι—τὸν Θεόν» (Ἐθρ. ια. 6), διποτέ λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Καὶ ὅστις δὲν ενάρεστή ση̄ τὸν Θεόν, πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον; Διὰ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡπείρησε τὸν ὑπὸ ἀπίστῳν τὴν αἰώνιον καταδίκην, λέγων: «ἘΟ Δὲ μὴ πιστεύων ἥδη κέρχιται». (Ιωάν. γ'. 18). Διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ Κύριος ἥθελε νὰ εἴηται εἰς ἡμᾶς: «Οστις δὲν πιστεύει εἶναι ἔνοχος τῆς αἰώνιου κατακοίσεως· καὶ ἐὰν ἐπιμεινῇ ἐν τῇ ἀπιστίᾳ μέχρι θανάτου, θὰ κατακοινθῇ αἰώνιος.

Τό καθηγον, ἡ ὑποχρέωσις, τοῦ πιστεύειν ἀρχίζει δταν
δ ἀνθρώπος φθάσῃ εἰς τὴν χρήσιν τοῦ λογικοῦ δταν τούτε-
στι γνωρίζει νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν. Καὶ ἐπει-
δὴ διὰ νὰ πιστεύῃ τις εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ διὰ τοῦτο
πᾶς Χριστιανὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ σπουδάσῃ τὴν Κα-
τίγησιν, ἔνθα πειρέγεται ἐκεῖνο δτέο δψεῖται νὰ πιστεύῃ.

Μία οικία χωρὶς θεμέλια δὲν στέκει· ἐν δένδρον τοῦ ὅποιου κόπτεται ἡ οἵτινα, ἀποθνήσκει. Λοιπόν, τὸ πιστεύειν εἰ-

ναι διὰ τὴν χριστιανικὴν ἡμῶν ζωὴν ὅτι εἰναι τὸ θεμέλιον διὰ τὴν οὐκίαν, ἡ οὕτα δι' ἐν δένδρον δὲν δύναται τις νὰ ξεχθῇ τὴν Χριστιανικὴν ζωὴν γνωὶς νὰ πιστεύῃ.

'Ο Θεός μας ἔκαμε γνωστὸν ἐκεῖνο ὅπερ ὁφεῖλομεν νὰ πιστεύωμεν, διὰ μέσου τῆς 'Α π ο κ α λ ύ ψ ε ω σ, ὁμιλῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ μέσου τῶν Προφητῶν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπεκάλυψεν ὁ Θεός τὸ διδάσκει ἡ Ἐκκλησίᾳ, ἡ ὅποια ἰδούμην ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ διαφυλάξῃ καὶ διδάξῃ τὰς ἀποκαλυψθείσας ἀληθείας.

Καὶ ὁφείλουμεν νὰ πιστεύωμεν πᾶν ὃ, τι ὁ Θεὸς ἔχει ἀποκαλύψει, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αἰώνιος Ἀλήθευς καὶ Σοφία ἀπειρος. 'Ο Θεὸς δὲν εἶναι ὡς οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες δύνανται νὰ ἀπατηθῶσιν ἐξ ἀγνοίας, διότι ὁ Θεὸς εἶναι παντογνώμων ἀγνοίας· καὶ δὲν δύνανται νὰ φευσθῆσιν, διότι ὅντας ἀπειρώς ἀγίος καὶ τέλειος, μισεῖ πᾶν ὃ, τι εἶναι κακὸν καὶ διὰ τοῦτο καὶ φεύγεις. Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Παῦλος «ἀδύνατον φεύσασθαι Θεόν» ('Ἐθ. στ'. 18) Καὶ ἐπειδὴ εἶναι καὶ θάτα εἶναι πάντοτε ἀληθές πᾶν ὃ, τι ὁ Θεὸς ἔχει ἀποκαλύψει, λέγεται δτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Αἰώνιος Ἀλήθευς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μουσικῷ παρελθωσιν, «Ματθ. κδ' 35).

¹Οφείλομεν ὅμεν νὰ πιστεύωμεν σταθερῶς καὶ ἀνέντι αὐτιστικοῖς τινός εἰς δόλας τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως, ὅχι διότι τὰς ἐννοοῦμεν, ὅχι διότι τὰς ἐδιδάχθημεν ἀπὸ ἐν πρόσωπον πεπαιδευμένον, ἀλλὰ διότι ὁ Θεός, ἡ αἰώνιος ἀλήθεια, ἔχει ἀποκαλύψει αὗτάς

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Είναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν μὲ Εύρωπαικὴν παρασημαντικήν. Ἐνημονισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν Ὀργανον, Ἀριμόνιον ἡ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λειτουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορωδίας καὶ εὐχὰς καὶ αἴτησις τοῦ Ἱερέως. Περιλαμβάνει μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγάλας Ἑορτὰς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινάς. Είναι λίαν εὐχερηστὸν καὶ ἡ τιμὴ του ἐκανονίσθη εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἔξοδων ἐκδόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕ
τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς Ἑκκλησίας,
τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Καπηνητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σπίτια.

Α πενθυνθητε :
Supreme Educational Board, Greek Archdiocese
25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

1939

ΕΙΣ τὸν θυθὸν τῆς αἰωνιότητος προύπεμψαμεν καὶ τὸ
1938 καὶ εἰσήλθομεν ἥδη εἰς τὸ 1939 μὲ τὰς χρηστοτέρας τῶν ἔλπιδων. Ἀλλ’ δοφείλομεν νὰ ἔξετάσωμεν τὸν ἔαυτόν μας ἐὰν τὸ παρελθὸν ἔτος κατωρθώσαμεν νὰ τὸ διέλθωμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ δμονοίσα συμφώνως μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ. “Οσοι ἔκάμομεν τοῦτο, ὅσοι ἔζήσαμεν συμφώνως μὲ τὸν Εὐαγγελικὸν Νόμον, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωμεν ὑπ’ ὅψει ἐκεῖνο τὸ δόπιον ἔγραφη εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν:—«δ δοκῶν ἐστάναι θελεπέτω μὴ πέσῃ». Ἀλλ’ ὅσοι δὲν ἔζήσαμεν ζωὴν πνευματικὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰνε ἐπάναγκες νὰ ἀποτινάξωμεν τὴν νάρκην καὶ τὴν ἀδιαφορίαν, χρησιμοποιοῦντες τὸν σταθμὸν τοῦτον, τὸ 1939, ὡς ἀπαρχὴν καὶ ἀφετηρίαν νέας ζωῆς, δίδοντες νέον πλέον κατεύθυνσιν εἰς τὸν ἔαυτόν μας. Εἴμεθα ὑπεύθυνοι δι’ ἔκαστην ἡμέραν, δι’ ἔκαστην στιγμὴν. Τὸ 1939 διὰ νὰ εἰνε ἔτος πλούσιον εἰς ἀποτελέσματα, πρέπει ΗΜΕΙΣ νὰ τὸ θελήσωμεν πρωτίστως. ”Ας μὴ ἀφήσωμεν νὰ παρέλθῃ ἀτελεσφόρητον καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔτος, τὸ 1939, τὸ δόπιον ἡ διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ σας τούτου, σᾶς εὕχεται φορὸν πάντων τῶν κατὰ θεὸν ἀγαθῶν.

— ♦ —

ΕΝΑΣ ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΕΝ δυνάμεθα παρὰ μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ χαρὰν νὰ ἔχάρωμεν τὸ ἔργον τὸ δόπιον ἐπιτελεῖται κατὰ τὰ τελευταῖα 2 ἔτη ἀπὸ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Ἑλλην. Σχολείων κ. Ἡρ. Παπαμανώλην. Εἰς τὰς διαφόρους Κοινότητας καὶ μικροπαροικίας τὰς δόπιας ἐπισκέπτεται οὗτος, ἔχυπηρετεῖ ἐπιφελέστατα τοὺς μεγάλους σκοποὺς τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, δύος ἀναφέρεται εἰς τὴν λίαν διαφωτιστικὴν ἔκθεσιν τοῦ Διευθύντοῦ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὴν δημοσιευθεῖσαν τελευταίως καὶ εἰς τὸ Περιοδικὸν τοῦτο. Οἱ ἰδεώδης οὐδοὶ λαϊκὸς Ιεραπόστολος ἐπιτελεῖ ἀθορύβως ἔργον διὰ τὸ δόπιον ἡ Ὁμογενεία καὶ ἡ Ὁρθοδοξία ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πολλὰ θὰ τῷ ὀφείλουν, κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον δοσον δὲν λόγω συνεργάτης δὲν περιορίζεται εἰς ἀπλῆν τυπικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἔργου τῶν Σχολείων καὶ τῶν διδασκάλων μας, ἀλλὰ αὐτοπροαιρέτως παρέχει συμβουλάς εἰς τοὺς μαθητὰς τοὺς δόπιους δέχεται μὲ τοῦτ’ αὐτὸ πατρικὴν ἀγάπην. Ἐπὶ πλέον ἐπισκέπτεται ταπεινότατα γονεῖς καὶ ίδια μητέρας τὰς δόπιας νουθετεῖ καὶ διαφωτίζει ὡς ἔνας πραγματικὸς ζηλωτὴς Ἐθνικὸς καὶ Θρησκευτικὸς Ιεραπόστολος. Αἱ προτροπαὶ του, τὰ κηρύγματά του εἰς τοὺς Ναούς, εἰς τὰς αἰθούσας, συγκεντρώνουν πάντοτε πολυπληθῆ ἀκροατήρια. Πρακτικὸς τὴν σκέψιν καὶ θαυμοτάχαστος ἔξακολουθεῖ νὰ εἰνε ἀνεξάντλητος καὶ πάντοτε ἀποκτᾶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν δλων τῶν Κοινοτικῶν παραγόντων καὶ τῶν ιδιωτῶν, τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν, μὲ τὸ εἰρηνικὸν καὶ ταπεινόν του ὅφος

καὶ μὲ τὸ καλοκάγαθον μειδίαμά του. Ἀναμφιθόλως δοφείλεται εἰς τὸν ἐν λόγῳ συνεργάτην ἡ πλέον τιμητικὴ ἐπιβράχευσις.

— ♦ —

ΜΕΤΩΠΑ ΕΙΡΗΝΗΣ “Η ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΙ;

ΕΙΝΕ τοῦτ’ αὐτὸ παράδοξος — διὰ νὰ μὴ χρησιμοποιο-

ήσωμεν ἄλλην ἔκφρασιν — ἡ πολιτικὴ τὴν δοίαν ἀκολουθοῦν οἱ μεγάλοι τῶν διαφόρων μεγάλων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀφ’ ἐνὸς μὲν λέγουν τελευταίως ὅτι «ποτὲ δι πόλεμος δὲν εἰνε ἀναπόφευκτος» ὅπως εἶπε καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων δι πρώην Πρωθυπουργὸς Ἐξοχώτατος κ. Μπάλτουν, ὑποστηρίξας τὴν ἀποψιν ὅτι θὰ ἔπερπεν οἱ ἀνθρωποι νὰ ἀποφεύγουν τὸν πόλεμον μέχρι καὶ τελευταίας θυσίας. Ἀλλ’ ἀφ’ ἐτέρου ἄλλοι μεγάλοι διπλωμάται λέγουν ὅτι «καὶ ὅμως δὲν θὰ ἀποφύγωμεν τὸν πόλεμον», φέροντες ὀρισμένα ὀδιάσειστα ἐπιχειρήματα, τοὺς διαφόρους πολεμικούς συνασπισμούς καὶ τὴν θουλιμίαν ὀρισμένων τινῶν ἐθνῶν τὰ δόπια ποτὲ δὲν λέγουν «ἀρκεῖ» διασαδήποτε ἐδαφικάς ἢ ὀλικάς παραχωρήσεις καὶ ἀν λάθουν. Εἰς ἔν ὅμως σημεῖον συμφωνοῦν δλοι καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο εἰνε ὅτι δλα τὰ Κράτη, μικρὰ καὶ μεγάλα, προπαρασκευάζονται πολεμικῶς κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὃστε νὰ περιπλακῇ καὶ πάλιν κάποτε δι κόσμος εἰς τρομακτικὴν παραζάλην πρὸ τῆς δοπιάς θὰ ὀχιτὶ ἵσως δ τελευταῖος Εὐρωπαϊκὸς Πόλεμος. Αἱ διδασκαλίαι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἑκκλησιῶν δὲν λαμβάνονται πλέον ὑπ’ ὅψιν καὶ οἱ ἀνθρωποι θὰ θερίσουν κάποτε τὰ ζιζάνια, τὰ δοπιά σπείρουν τώρα συνολικῶς. Ο κόσμος δὲν θέλει δυστυχῶς νὰ σωφρονισθῇ καὶ δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς δόποτε καὶ θὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν τὰς ἀταξίας του.

— ♦ —

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ “Η ΕΔΡΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ;

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Καθολικῆς Ἐκκλησίας

ὅπως ιδρύσῃ ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου 1939 ἐπίσημον Γραφείον Πληροφοριῶν διὰ νὰ διδῇ πληροφορίας καὶ ἀπαντᾷ εἰς τὰς διαφόρους ἐρωτήσεις τῶν εἰκοσι δύο ἀκατομυρίων Καθολικῶν οἱ δοποῖοι εἰναι κάτοικοι τῆς Μεγάλης ταύτης Χώρας, δεικνύει τὰς προπαγανδιστικὰς τάσεις τοῦ Καθολικισμοῦ. Κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον δοσον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Γραφείου τούτου τῶν Πληροφοριῶν ἐτέθη δ πολὺς Καθολικός Ἀρχιεπίσκοπος Σεβ. JOHN MARK GANNON τῆς ERIE, PA., γνωστὸς διὰ τὸ προπαγανδιστικὸν του πνεύμα. Διότι δὲν θὰ δυσκολευθῇ θεοίων κανεὶς νὰ διδῇ διατάξεις τοῦ Γραφείου τούτου τῶν πληροφοριῶν, κρύπτεται ἡ ίδεα τῆς διαδόσεως τοῦ Καθολικισμοῦ διπουδήποτε καὶ διπωσδήποτε, γνωστοῦ πλέον τυγχάνοντος ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν παύει νὰ προπαγανδίζῃ συστηματικῶς καὶ μεταξὺ ἀκόμη ἐκείνων οἱ δοποῖοι κρατοῦν ὀμιγῆ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς τὴν ἐδίδαξεν Οὐτος καὶ ὡς τὴν διαφυλάσσει ἡ Ιερά Ὁρθόδοξος Παράδοσις. Καὶ ἀπέναντι δλων αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν δὲν ἔχουν παρὰ μὲ ζῆλον καὶ ἀγάπην νὰ διακρατοῦν τὰς παραδόσεις των ἐκείνοι πρὸ παντὸς οἱ δοποῖοι ηγύπτισαν νὰ γεννηθῶσιν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει, τὴν δοποῖαν τοῖς παρέδωκαν οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς των καὶ ἡ Ἀγία Ἐκκλησία.

'Αρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδης

Ο ΑΜΒΩΝ**ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΟΡΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ**

Μία δινατή φωνή. — 'Ο όρισμός της Μετανοίας. — Τί κάμνει ή Μετάνοια; — Σύγχρονα παραδείγματα. — 'Αποτελεσματικός τρόπος Μετανοίας. — Συντριβή καρδιάς. — Σταθερά άποφασίς. — Κατεπείγοντα ανάγκη.

Πελωρία άκονται ή φωνή του Βαπτιστού 'Ιωάννου. Κηρύγτει μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ τὸ σάλπισμά του αὐτὸν ὑπὸ τὰς τελευταίας μάλιστα περιστάσεις εἶνε πολὺ παρήγορον διὰ τὴν πάσχουσαν σήμερον ἀνθρωπότητα. Καὶ δῆμος πόσοι αὐτὸν ἡμᾶς σήμερον ἀκούνον τὴν σωτικήν φωνὴν τοῦ Προδρόμου καὶ πόσοι ἀποφασίζουν νὰ μετανοήσουν;

'Ατυχῶς τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν ὅτι ὅλιγοι, πολὺ δὲ λιγοί, εἶναι ἐκεῖνοι πού, συναυσθανόμενοι τὴν ἀμαρτωλήν μας ζωὴν, μετανοοῦμεν. 'Ελάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ λαμβάνουν ἀπόφασιν νὰ βαδίσουν εἰς τὸ ἔξῆς τὸν δρόμον ποὺ φέρει ἐκεῖ ὅπου πρέπει. Οἱ περισσότεροι λησμονοῦμεν τὴν μετάνοιαν ἢ καταφεύγουμεν κάποτε εἰς αὐτὴν ἀλλὰ δὲν ὠφελούμεθα καθόλου, διότι ἡ μετάνοια αὐτὴ δὲν γίνεται διὰ πρόπει πὰ γίνεται. 'Αξίζει λοιπὸν νὰ ἔξετάσωμεν Αον τὴν ἀναγκαιότηταν αὐτῆς καὶ Βον τὸν ἀπαραίτητον δροῦν τῆς πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν. Παρακαλῶ προσέξατε εἰς τὰς παρακάτω γραμμὰς ποὺ γράφω μὲ δσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν σαφήνειαν καὶ συντομίαν.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α'.**ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ****— ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑ**

Μετάνοια εἶναι βαθυτάτη λύπη διὰ τὰς κακὰς πράξεις καὶ τὰς κακὰς σκέψεις μας καὶ σταθερά ἀπόφασις νὰ σκεπτώμεθα εἰς τὸ ἔξῆς καλά καὶ νὰ ἐνεργῶμεν καλά, συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολάς καὶ τὰ παραγγέλματα τοῦ Θεοῦ. 'Απὸ τὸν ἀπλοῦν αὐτὸν δοισμὸν τῆς μετανοίας ἐννοοῦμεν πόσον ὑψίστη ἀρετὴ εἶνε ἡ μετάνοια, ἀφοῦ μᾶς συμφιλίωνει μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς κάμνει τέκνα ἀγάπης ἀπὸ τέκνα ἀνυπακοῆς κοιτάζοντας.

"Ἄσ υποθέσωμεν ὅτι ἔχουμεν δλα τοῦ κόσμου τὰ ἀγαθά, ἃς ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν μᾶς λείπει τίποτε ἀπολύτως. "Ολα αὐτὰ ἡμιποδοῦν ἀρά γε νὰ μᾶς κάμουν εὐτυχισμένους ἀν τὸ κτύπημα τῆς συνειδήσεώς μας νύντα καὶ ἡμέραν καταδίλλει τὴν ψυχήν μας; Ποιὸς θὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὰς συνεχεῖς θλίψεις καὶ ταραχάς; Ποιὸς θὰ μᾶς ἀπολυτρώσῃ ἀπὸ τὰς τύψεις καὶ τοὺς σπαραγμοὺς τῆς καρδίας; Κανεὶς ἄλλος παρὰ ἡ μετάνοια, ἀγαπητοί μον. Αὐτὴ λύει τὸ δλον πρόσβλημά μας.

**Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑΠΑΥΕΙ ΤΗΝ ΤΥΨΙΝ
ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ**

'Η μετάνοια ἡμιποδεῖ νὰ ἀποκόψῃ τὴν ὁζαν, καὶ τὴν πηγὴν ἀπὸ τὴν δποίαν προέχεται ἡ ἀφόρητος αὐτὴ κατάστασις. Δι' αὐτῆς ὁ ποὶν ἀβίωτος βίος μας λαμπρύνεται καὶ καταπαύει ἡ τύψις τῆς συνειδήσεώς μας. Δι' αὐτὸν καὶ ὁ κηρυξὸς μετανοίας δὲν πάνει κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας καὶ αὐτὸν πρωτίστως ζητῶν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ προσέρχονται πρὸς αὐτόν. Χωρὶς καμίαν δικαιολογίαν ἐκλαμβάνει δλους ὡς ἀμαρτωλὸν καὶ ἀπατεῖ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ μετανοήσουν, ἀν θέλουν νὰ ἀλλάξῃ γύρω των ἡ ζωὴ ὀλόκληρος. 'Απούσατε τὸ κήρυγμά του.

ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ

'Αλλά, διὰ τῆς μετανοίας, ἔξασφαλίζομεν ὅχι μόνον τὴν ἐπὶ τῆς γῆς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν. 'Η Αγία Γραφὴ διδάσκει ὅτι πολλοί, οἱ δποῖοι περιέπεσαν εἰς διαφόρους ἀμαρτίας καὶ ἐτιμωρήθησαν, ἥδη ενύρισκοντα εἰς τὰς τάξεις τῶν 'Αγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. 'Ο μεγαλωφύντατος τῶν Προφητῶν Ἡσαΐας εἰπεν: — «Ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ καὶ σωθήσεσθε οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς»· καὶ ἀλλοῦ ὁ Ἰδιος εἰπεν: — «Ἐπιστράφητι πρός με καὶ λυτρώσομαι σε» ('Ησ. 44, 22).

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παραθέσω περισσότερα, καὶ ἐκ τῆς Κατηνῆς Διαθήκης, παραδείγματα ἀναφέρων μόνον τὸ δνομα τοῦ Αποστόλου Παύλου, ὁ δποῖος ἀπὸ ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, μετεβλήθησαν, διὰ τῆς θείας χάριτος, εἰς πρότυπα ἀγαθότητος. Παρ' ὅλην τὴν πεζότητα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ὑπάρχουν ἀνθρωποί — περὶ αὐτοῦ ἀς εἰμεθα βέβαιοι — ποὺ εἶνε χριστιανὸι καλοί, ζῶντες συμφώνως μὲ τὰ παραγγέλματα τοῦ Οὐρανίου Πατρός.

Μὴ ἀμφιβάλλωμεν λοιπὸν περὶ τοῦ ἀπαραίτητου αὐτοῦ μέσου τῆς μετανοίας διὰ τὴν ἐπίγειον καὶ τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν μας. 'Αλλὰ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν τοῦ μέσου τούτου ἀπαιτοῦνται καὶ οἱ ἔξῆς τρεῖς ἀπαραίτητοι δροί.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.**ΤΡΟΠΟΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ****ΚΑΡΔΙΑ ΣΥΝΤΕΤΡΙΜΜΕΝΗ**

Πολλοί, πολλάκις, διμολογοῦμεν τὰ ἀμαρτήματά μας, ἀλλὰ βλέπομεν ὅτι ἡ μετάνοια αὐτὴ δὲν φέρει κανένεν ἀπολύτως ἀποτέλεσμα, διότι μόνον φαινομενικῶς μετανοοῦμεν, ἐνῷ ἡ καρδία μας καμίαν συγχίνησιν καὶ συντοιβὴν δὲν αἰσθάνεται διὰ τὴν παρακοίην. 'Αλλ' εἶνε ποτὲ δυνατὸν ὁ Θεός, «ὅ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς», ὁ Καρδιογνώστης, νὰ ἀκούσῃ φωνὴν μετανοίας ἀνθρώπου, ὁ δποῖος τώρα μὲν λυπεῖται διὰ τὰς ἀμαρτίας του καὶ μετανοεῖ, αὔριον δέ, ἡ μᾶλλον μετὰ πέντε λεπτά, κάμνει πάλιν τὴν ἰδίαν ἀμαρτίαν; Βεβαίως ὅχι, διότι ἡ τοιαύτη μετάνοια εἶνε χειροτέρα καὶ

αυτῆς ταύτης τῆς ἀμαρτίας. Περὶ αὐτοῦ ἡς εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι.

'Εάν τοῦ Ζαχαρίου ἡ μετάνοια γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τοῦτο συμβαίνει διότι ὅντος εἰλικρινῶς μετανοεῖ καὶ μὲ καρδίαν συντερῷμενην πάπτει πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἰησοῦ. 'Εάν τοῦ Ἀσώτου τὴν μετάνοιαν εὐχαρίστως λαμβάνῃ ὑπὸ ὄψιν ὁ Θεός καὶ σώζει αὐτόν, εἰς οὐδὲν ἄλλο ὀφείλεται τοῦτο παρὸν εἰς τὴν εἰλικρινή του μετάνοιαν, τὴν ὅποιαν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ἐφύλαξεν. Μετάνοια λοιπὸν ποὺ δὲν προέρχεται ἀπὸ καρδίαν συντετριψτεροῦτος.

ΣΤΑΘΕΡΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τοιαύτην μετάνοιαν, σ τ α θ ε ρ ά ν, δ πρόδρομος τοῦ Κυρίου κηρύσσει, ἔξαγγέλλων τὸ βαττίσμα τῆς μετάνοιας καὶ προτρέπων τὸν λαὸν νὰ ζήσῃ ἄλλον βίον. Τοιούτου ἀλυβῶς εἰδους μετάνοια ἔξήλειψε καὶ τὸ ἀμάρτημα τοῦ Δαβίδ. Τοιούτου εἰδους μετάνοια καὶ τὴν ἀμαρτώλην γυναικα ἐδικαίωσε. Τοιούτου εἰδους μετάνοια καὶ αὐτὸν τὸν Ἀπόστολον Πέτρον, δ ὅποιος ἡρονήθη τὸν Χριστόν, εἰς τὴν ποοτέοαν του θέσιν ἐπανέφερεν.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Τρίτος δρός ἀπαραιτήτος καὶ ἐκδήλωσις τῆς μετανοίας, εἶνε ἡ καταφυγὴ πόδς τὸν Πνευματικὸν πόδὸς ἔξομολόγησιν. Τὸ μέσον τῆς ἔξομολογήσεως εἶνε εὐρεγετικώτατον. Ὁ φιλόσοφος Λειβνίτιος εἰς τὸ «Θεολογικὸν σύστημά» του, εἴλετε, μεταξὺ ἄλλων:—«ἡ ἔξομολόγησις παρέχει μεγάλην παρηγορίαν εἰς τοὺς μετανοῦντας. Αἱ συμβούλαι τοῦ Πνευματικοῦ διευθύνουν τὰ αἰσθήματά μας, μᾶς διαφωτίζουν περὶ τῶν ἐλαττομάτων, μᾶς διαλύουν τὰς ἀμφιβολίας μας καὶ θοηθοῦν νὰ ἐπανοιῶσιν τὰ σκάνδαλα.»

Πολλοί σήμερον θεωροῦν περιττήν τὴν ἔξομολόγησιν· ἀλλοὶ νομίζουν ὅτι εἶνε ἀρχετή ἡ συγχωρητικὴ εὐχὴ ποὺ τοῖς διαβάσει ὁ Ἱερεὺς καὶ ἀλλοὶ συστέλλονται νὰ εἴπουν τὰς ἀμαρτίας των λησμονοῦντες ὅτι ἐκεῖνος ποὺ προ-
γιατικῶς μετανοεῖ δὲν θὰ διστάσῃ νὰ ὑποβληθῇ εἰς
ὅτι δήποτε διὰ νὰ ἔχειειδῆ μετὰ τοῦ Οὐρανίου Πατούς.

ΑΛΛΑ ΗΜΕΙΣ;

Αύτοί είνε, ἐν συνόψει, οἱ ἀπαραιτητοὶ δροὶ ποδὸς ἀποτελεσματικήν ἐνέργειαν τῆς μετανοίας. 'Αλλ' ἡμεῖς τί κάμνομεν σῆμερον; Μετανοοῦμεν ἀρά γε μὲ καὶ οὐδὲν αὐτοῦ ντεῖ τε τῷ μετανοεῖν ην καὶ ἐμπένομεν διατάξας εἰς τὴν μετάνοιαν; 'Ατυχῶς οἱ πλεῖστοι — διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν δλοι — παραφελοῦμεν δλως διόλου τὴν σωστικήν αὐτὴν ἀρετὴν καὶ μόνον εἰς ἡμέρας δυστυχημάτων προσσφεύγομεν πρὸς αὐτήν. Νομίζουμεν δτι θὰ ζήσωμεν αἰώνιας ἐπὶ τοῦ πλανήτου αὐτοῦ. Νομίζουμεν δτι ἡμιτοροῦμεν νὰ κάμωμεν δ.τι θέλουμεν.

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΓΚΗ

'Αλλ' είνε ἀνάγκη — μεγίστη ἀνάγκη — νὰ κατανοῦ-
σωμεν τὴν δύναμιν τῆς μετανοίας καὶ νὰ προστρέξωμεν πρὸς
αὐτὴν ὅπως προσέτρεξεν ὁ Ἀσωτος Υἱός, ὅπως προσέτρε-
ξεν ὁ Τελώνης, ὅπως προσέτρεξαν ἄλλοι. Είναι ἀνάγκη διὰ
μιᾶς ἀποφάσεως τῆς θελήσεως καὶ ὅλων τῶν ψυχικῶν μας
δυνάμεων νὰ περάσωμεν ἀπὸ μίαν δευτέραν γέννησιν διὰ
συντριβῆς καὶ σταθερότητος καὶ ἔξοιλογήσεως διὰ νὰ ἀ-
πελευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀμαρτίας· ἄλλως οὐδεὶς
«δύναται ίδειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ».

ΑΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΩΜΕΝ

Μετανοήσωμεν πλέον. Μὲ συντετριμμένη καρδίαν, μὲ σταθερὸν ἀπόφασιν καὶ μὲ ἔξιμολόγησιν καὶ μετάληψιν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ παθόντος καὶ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἀρχίσωμεν νέον πλέον δρόμον διὰ νῦν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν «χαρὰν τοῦ Κυρίου» μαζ. Δυνατὰ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Προδόσιου ἡ λέγουσα:—

«Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Συστήσατε τὸν «’Ορθόδοξον Πα-
ρατηρητὴν» εἰς τοὺς φίλους σας.
Παρακαλέσατέ τους νὰ τὸν διαβά-
ζουν τακτικῶς. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀσκεῖ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς
ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Παρακαλοῦνται δεις ἐκ τῶν συγδρομητῶν μας ὅτεν ἐπλήρωσαν τὰς συγδρομάς των νὰ πληρώσουν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐγγράψαντας αὐτοὺς η νὰ τὰς ἀποστείλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ δι' ἐπιταγῆς, ἐπ' διγόματες:

THE ORTHODOX OBSERVER

25-1930th Private

Astoria, L. I., N. Y.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑ ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Είναι κυριολεκτικῶς Θεοῦ εὐλογία νὰ διέρχηται κανεὶς τὴν ζωὴν αὐτὴν μὲ νοῦν προσεκτικόν, μὲ διάνοιαν ἀπερισπαστον καὶ δεκτικὴν ἀναπτύξεως, οὕτως ὥστε νὰ ἐπωφελῆται ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου αὐτοῦ, τὰ δόπια εἰναι ὄντως ὁραῖα καὶ τὰ δόπια ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Θεὸν· Δημιουργὸν διὰ νὰ τὰ χαρῇ ὁ ἄνθρωπος.

Ο Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ δόπιος καὶ μόρφωσιν ἀπέρραπτον καὶ πεῖραν ἔξαιρετικὴν εἶχε καὶ κάτοχος μεγάλης διανοίας ἦτο, γράφων κάποτε πρὸς τὸν μαθητήν του, τὸν Τιμόθεον, ἐξεδήλωνε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον δπως ὁ πνευματικὸς του αὐτὸς νίδιος καὶ μαθητῆς προοδεῦῃ σταθερῶς χωρὶς νὰ παρεμποδίζηται ἀπὸ διάφορα πνευματικά, σωματικὰ καὶ ψυχικά ἐμπόδια εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του.

Τὸν συνεβούλευε γράφων αὐτολεξεῖ:—«καταγίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν», (Α' Τιμ. 4,13) καὶ ὡσαύτως:—«ταῦτα μελέταφ. Καὶ πολὺ δικαίως. Διότι ὑπάρχουν πάντοτε εἰς δῆλας τὰς ἐποκόδις καὶ εἰς δῆλους τὸν τόπους, τόσα πολλὰ ἐλαφρὰ καὶ βλαβερὰ ἀναγνώσματα, ὥστε πολλοὶ δλίγοι, πρὸ παντὸς νέοι, θέλουν νὰ διαβάζουν καλά, ὑγιᾶ ἀναγνώσματα εἰς τὰ δόπια καὶ νὰ «μιένουν διὰ νὰ ἴναι φανερὰ εἰς πάντας ἡ προκοπῆ» των. Οἱ πλεῖστοι ἔξι αὐτῶν, ἔλας διαβάζουν ἔργα ἐλαφρῶν προελεύσεως, ἀτυχῶς.

Καθίστα ἐπίσης ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐπιφυλακτικὸν τὸν Τιμόθεον νὰ «μὴ προσέχῃ εἰς μύθους», οἱ δόποι μόνον φιλονεκίας ἐπιφέρουν παρὰ οὐκοδομὴν εἰς τὴν πίστιν. Τὸν συνεβούλευε νὰ ἀποφεύγῃ κάθετε τὶ τὸ δόπιον δὲν θὰ συνετέλει εἰς τίποτε ἄλλο παρὰ εἰς τὸ νὰ καταρρίψῃ τὸ ἥθικόν του καὶ νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν «καθαρὰν καρδίαν καὶ τὴν ἀγαθὴν συνείδησιν» τοῦ Τιμοθέου.

Καὶ αὐτὰ μέν, τὰ ἀνωτέρω δηλ., ἀφοροῦν τὴν διανοητικὴν καθαρότητα καὶ εὐεξίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡς ἀλθωμεν τῷρα εἰς τὸ σωματικόν, εἰς τὸ φυσιολογικὸν δπως θὰ ἐλέγομεν μέρος:—

Εἶναι πραγματικῶς εὐεργετικὸν νὰ ἀποκτήσῃ κανεὶς δυνατόν, ρωμαλέον, ὑγιὲς σῶμα καὶ νὰ τὸ διατηρῇ τοιοῦτο· καὶ ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐνδιεφέρετο καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προκειμένου περὶ τοῦ Τιμοθέου, τοῦ δόπιου τὰς «συγχάδεσθενέας» προσεπάθει νὰ εնῷῃ τρόπον διὰ νὰ θεραπευθοῦν. Ὁς ἐκ τούτου φαίνεται ἀπαραίτητος μία μετρία γύμνασις καὶ, συνεπῶς, μία μακρὰ πεζοπορία καθημέραν. Διὰ τοῦτο, μεταξὺ ἄλλων, ἔγραφεν:—«Ἡ σωματικὴ γυμνασία εἶνε πρὸς δλίγον ὀφέλιμος» (Α' Τιμ. 4, 8.)

Τελευταία, ἀλλ' ὅχι καὶ ἐλαχίστη, ἀνάγκη εἶνε ἡ ψυχικὴ δπως θὰ ἐλέγομεν συνεχῆς ἀσκησις τοῦ Χριστιανοῦ. Ἐάν ἡ ἐπιθυμία τῶν καρδιῶν μας εἶνε νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Χριστὸν καὶ ὅχι τὰς ἐγωϊστικὰς τάσεις τοῦ ἑαυτοῦ μας,

τότε ἡ πρώτη μας εὐθύνη εἶνε ὅσον ἀφοροῦ τὴν χρῆσιν τοῦ χρόνου μας. Εἶμενα πλήρως ὑπεύθυνοι. Πόσοι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ποὺ διαβάζονται αἱ γραμμαὶ αὐταὶ, θὰ ἥθελον νὰ μὴ εἶναι καρφωμένοι εἰς τὸ κρεβάτι τῆς ἀσθενείας των διὰ νὰ εἰμποροῦν ν' ἀφιερώσονταν εἰς ἔργα ὁραῖα τὸν καιρόν των τὸν δποῖον ἡμεῖς τόσον ἀσκεπτα σπαταλῶμεν!... .

'Οποιδήποτε ἐν τούτοις εὐρισκόμεθα, εἴμενα ὑποχρεωμένοι νὰ γίνωμεν «τύποι τῶν πιστῶν εἰς λόγον, εἰς συναναστροφήν, εἰς ἀγάπην, εἰς πνεῦμα, εἰς πίστιν, εἰς καθαρότητα». Καὶ αὐτὸν ὑποχρεοῦ ὅχι μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς προηγμένους εἰς ἡλικίαν καὶ εἰς πίστιν καὶ εἰς βαθμοὺς (Α' Τιμ. 3, 2), τόσον δὲ τοὺς ἀνδρας ὅσον καὶ τὰς γυναῖκας. (Α' Τιμ. 3, 11).

Χριστιανικὴ διαγωγὴ καὶ συμπεριφορὰ δὲν σημαίνει βεβαίως σειρὰν ἔηρων τύπων, ἀλλὰ πρόθυμον συνεχῆ προσπάθειαν καθ' δῆλους τοὺς καρδιῶν καὶ εἰς δῆλους τοὺς τόπους καὶ ὑφ' δῆλας τὰς περιστάσεις δπως ζήσωμεν τὴν ζωὴν ποὺ ἔζησεν ὁ Χριστός.

'Υπάρχουν ἐν τούτοις ἄνθρωποι, οἱ δόποι διατείνονται δτὶ εἶναι Χριστιανοί, καὶ δῆμος οὐδένα σεβασμὸν δεικνύουν οὔτε ἀκόμη εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ. 'Ἄλλ' ὑπάρχει «καιρὸς παντὶ πράγματις πάντοτε, καὶ δὲ 'Ι. Ναὸς ἡ αἱ συγκεντρώσεις δὲν εἶναι οἱ τόποι οὔτε διαφόροις παραξένους φλυαρίας καὶ διαδόσεις πᾶν δῆλο ἡ χριστιανικὴ συμπεριφορὰν χαρακτηρίζουσας.

'Ο ἄνθρωπος πρέπει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Χριστὸν τὸ καλύτερον ποὺ ἔχει, τὴν νεαρωτέραν του ζωῆν, δῆλας τὰς ἀκμαίας δυνάμεις του. 'Άλλοι μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔκεινον ποὺ θὰ ἥθελε νὰ δώσῃ εἰς τὸν Χριστὸν δὲ τι περιττὸν ἔχει.

'Ο γράφων τὰς πτωχὰς αὐτὰς γραμμὰς προσεπάθει κάποτε, ἐν τῇ ἔξαστησει τῶν καθηκόντων του, νὰ πείσῃ μίαν διανοούμενην νέαν νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ νὰ ζῆ δίον καθαρόν. 'Άλλ' ἡ νεανὶς τῷ ἀπήντα πάντοτε δτὶ ἥθελε νὰ «ζῆσῃ τὴν ζωὴν τῆς» (ἔκφρασις τῆς ἰδίας), ἐφ' ὅσον ἦτο νέα καὶ νὰ ἀφοσιωθῇ κατόπιν εἰς τὸν Χριστὸν ὅταν περάσῃ ἡ ἡλικία της.

'Προχθὲς δὲ γράφων, τυχαίως εὐρὼν μίαν μαραμένην καὶ σκονισμένην ἀνθοδέσμην τὴν ἐπῆρε πρὸς τὴν νέαν ἐκείνην. Αὐτή, φυσικῶτατα, ἔξεπλάγη καὶ ἥρωτα τί ἐσήμαινεν αὐτὸν τὸ πράγμα, νὰ τῇ προσφερθῇ δηλαδή μία καταμαραμένη καὶ παραπεταμένη ἀνθοδέσμη πολλῶν ἡμερῶν.

'Εδηλώθη τότε πρὸς τὴν νέαν δτὶ καὶ αὐτὴν ἔκαμνε τὸ ἴδιον: κατεξώδευε δηλ., τὰ ὡραῖα, δροσερὰ νεανικὰ χρόνια τῆς ζωῆς της εἰς ἐγκοσμίους ἀπολαύσεις καὶ περιέμενε νὰ δώσῃ κατόπιν εἰς τὸν Χριστὸν τὰ καταμαραμένα τέλη τῆς ζωῆς της.

'Τὸ παραδέιγμα ἦτο ἀρκετὰ ζωηρὸν διὰ νὰ σωφρονήσῃ τὴν νέαν ἐκείνην. Θὰ ἦτα ἀρά γε ίκανὸν νὰ συγκινήσῃ κανένα αὐτὸν τοὺς ἀγαπητούς μου ἀναγνώστας τὴν στιγμὴν αὐτὴν; 'Εάν καὶ ἔνα μόνον ἔξι αὐτῶν κατώρθωνε νὰ συγκινήσῃ καὶ νὰ τὸν κάμῃ ν' ἀλλάξῃ πορείαν ζωῆς, δὲ σκοπὸς τῶν δλίγον αὐτῶν ὀχρῶν γραμμῶν θὰ ἔξεπληροῦτο τελείως.

Γ. Π.

**Η ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΛΗΨΙΣ**

Οι άγροται διακρίνουν συνήθως τὰ δένδρα εἰς τρεῖς τάξεις. 'Η μία τάξις περιλαμβάνει ἐκεῖνα τὰ δένδρα τὰ δυοῖς εἶναι κατάλληλα διὰ σκιάν ἡ δχι. 'Η ἄλλη περιλαμβάνει τὰ καρποφόρα ἡ μὴ καρποφόρα δένδρα. Καὶ ἡ τρίτη πλάσις περιλαμβάνει τὰ δένδρα τὰ δυοῖς δὲν ἀνάγονται οὔτε εἰς τὴν πρώτην οὔτε εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

Δύναται κανεὶς νὰ τῇ ἑπομένως δοι ἡ κυπάρισσος (ἀγλιστὶ CYPRESS, γαλλιστὶ CYPRES καὶ γερμανιστὶ KY-PARISUM) περιλαμβάνεται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν δένδρων. 'Η κυπάρισσος, δπως ἀντελήφθην, οὐδεμίαν σκιάν δίδει, λόγῳ τοῦ εὐθύτενοῦ τοῦ ὑψους τῆς καὶ τῆς κατασκευῆς της. Περὶ αὐτῆς οὐδὲν ἀναφέρει ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀλλ' ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ γίνεται ἀρχετὸς λόγους περὶ αὐτῆς καὶ ἴδιαιτέρως εἰς τὸ 31ον κεφαλαίον τοῦ 'Ιεζεκιὴλ ὁ ἔξις:—«'Ιδού, κυπάρισσος καλὴ ταῖς παραφνάσι καὶ ὑψηλὴ τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἔνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτῆς παρὰ πάντα τὰ ἔνδια τοῦ πεδίου», καίτοι κάποτε γίνεται σύγχυσις αὐτῆς πρὸς τὴν κέδρον.

'Η κυπάρισσος είνε τὸ γνωστὸν δένδρον τὸ δύοιον κοινῶς λέγεται κυπαρίσσι. Είνε δένδρον ἀειθαλές, ὑψηλόν, μὲ ἔνδιον στηληρόν, πολλαχῶς χρήσιμον. Τὸ μεταχειρίζονται εἰς τὴν ξιλουργικὴν καὶ διὰ τηλεγραφικοὺς στύλους, εὐδοκιμεῖ εἰς διὰ σχεδὸν τὰ ἐδάφη καὶ φύεται γύρω ἀπὸ τεμένη, Ναοὺς καὶ τάφους. 'Ανέρχεται μέχρις ἑκατὸν ποδῶν ὑψους καὶ τὸ ἔνδιον τῆς είνε κιτρινωτὸν ἡ ὑποκοκκινον.

Είνε γνωστὸν τὸ δένδρον αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Εἰς τὴν Κρήτην τὸ μετεχειρίζοντο ὡς φάρμακον κατὰ τῶν στηθικῶν ἀσθενειῶν, εἰς δὲ τὰς ἀρχαιοτάτας Ἀθήνας μετεχειρίζοντο τὸ ἔνδιον τῆς διὰ νὰ λαξεύσουν ἐπ' αὐτοῦ τὸν νόμους. Οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ Φοίνικες τὸ ἔχοντις μικρούς διὰ τὴν κατασκευὴν πλοίων, διότι ἔχει μεγάλην ἀντοχὴν κατὰ τῆς διατεραστικότητος τοῦ νεροῦ, ἐνῷ δὲ τοῖς Πλίνιος ἀναφέρει ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Διὸς φιλοτεχνηθὲν ἐπὶ κορμοῦ κυπαρίσσου καὶ διατηρηθὲν ἐπὶ δύο σχεδὸν αἰώνας.

'Η κυπάρισσος είνε τὸ κατ' ἔξοχὴν δένδρον τῶν νεκροταφείων. 'Η διακόσμησις τῶν νεκροταφείων μόνον διὰ τῶν κυπαρίσσων ἡτο δυνατὸν νὰ ἐννοηθῇ. Καὶ αὐτὸς ἐγίνετο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἐφόσον ἀνέκαθεν τὸ ἀειθαλές αὐτὸς δένδρον ἐσυμβόλιζε τὴν αἰωνιότητα, τὴν προσευχήν, τὴν πίστιν, διότι ἡ κορυφὴ του φέρεται εὐθύτενης πρὸς τοὺς οὐρανούς. Είνε σύμβολον τῆς ἀδιαταράκτου γαλήνης τῶν νεκρῶν.

Εἶναι ἔξαιρετικαὶ αἱ ἴδιοτητες τῆς κυπαρίσσου τὸ ἔνδιον τῆς είνε δαπανηρόν, ἡ εἰωδιά τῆς είνε εὐάρεστος, τὸ φύλλωμά της ἴδιότυπον. Δι' αὐτὸς καὶ πολλοὶ ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι τὸ ἔχοντις μικρούς εἰς τὰ ἔργα των.

'Ἐν τούτοις διμοῖς μίᾳ ἀδικαιολόγητος πρόληψις ἥρχισεν διλίγον καὶ διλίγον νὰ σχηματίζεται ἐνάντιον τῆς κυπαρίσσου τελευταίως. Μία ἀκατανόητος προκατάληψις καλλιεργεῖται συστηματικῶς κατὰ τοῦ δένδρου αὐτοῦ τελευταίως μεταξὺ τῶν ὅμογενῶν μας ἐννοεῖται, εὐρέθησαν δὲ καὶ ποιηταὶ διὸς δὲ Στ. Μαρτζώκης, οἱ δύοιοι ἔξεδήλωσαν ἀντιπάθειαν καὶ αὐτοῦ.

'Αρχίζουν νὰ τὸ ἀποκλείουν ἀπὸ παντοῦ μὲ τὴν ἐλαφρὰν

Γ. Παναγιωτίδου, Καθηγητοῦ**ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΧΡΟΝΟΥ**

Μέσα εἰς τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῶν γεγονότων ὑπάρχει κάτι τοῦ δόπιου ἡ γνῶσις μᾶς διαφεύγει· καὶ αὐτὸς εἰνε τὸ μέλλον τῆς ὑπάρχεως πολλῶν πραγμάτων, ποὺ τὸν ἀγνοοῦμεν σήμερον, μᾶς τὸν δίδει ἡ αὔριον. Λ. χ., εἰς περισσέμενα χρόνια ἀποροῦσαν οἱ ἄνθρωποι διατί ὑπάρχουν αὖτα ἡ ἐκεῖνα τὰ εἰδη τῶν ὅρυγκων καὶ τῶν φυτῶν, ἐνῷ σήμερον τὰ χρησιμοποιοῦν ὡς φάρμακα θεραπευτικὰ ὡρισμένων ἀσθενειῶν. Χρειάζεται λοιπὸν ὑπομονὴ καὶ πίστωσις τοις χρόνοις.

Τὸ κακὸν διμοῦς είνε δοι ἡ εἰμεδα πολὺ ἀνυπόμονοι καὶ βιαστικοί. Θέλομεν νὰ γνωρίσωμεν ἀμέσως τὰ πάντα τὰ πάντα. Μολονότι δὲ πολλὰ πράγματα δένται τὰ ἐννοοῦμεν, δὲν διστάζουμεν διμοῦς διατεταγμένα. Θὰ ἐβλέπομεν τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἀρμονικώτατα νὰ συνεργάζωνται συχνὰ καὶ νὰ παράγουν ἔργα χρησιμώτατα.

'Ανεκτίμητον προνόμιον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν είνε, δοι ἔχομεν τὴν ἀσάλευτον πίστιν καὶ ἀκλόνητον ἐπιτίδη δοι ἐάν, δι' ἐναρέτου ζωῆς, ἔλθωμεν ἐγγύτερον πρὸς τὸν Θεόν, δ' ἀξιωθῶμεν νὰ γνωρίσωμεν μὲ διαύγειαν καὶ μὲ ἐντέλειαν δοσα κατὰ τὴν παροῦσαν ρευστήν κατάστασιν ἀτελῶς μόνον καὶ σκιωδῶς γνωρίζομεν. 'Αρκεῖ νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν καὶ νὰ δώσωμεν μίαν πίστωσιν χρόνου.

πρόφρασιν πῶς είνε δένδρον τοῦ κοινητηρίου. 'Ωραία διμοῦς πρόφρασι! 'Ωσαν νὰ είνε δινατὸν δηλ., ν' ἀποφύγῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν θάνατον μὲ τὸ νὰ μὴ φυτεύσῃ κυπαρίσσους εἰς τὰ νεκροταφεῖα. Είνε ἐξ ἄλλου γεγονὸς δοι οἱ ἄνθρωποι τὰς ἐφύτευσαν ἐκεῖ καὶ τοῦτο διότι εὐδῆκαν θεβαίως δοι τὸ δένδρον ἐκεῖνο συναρμονίζεται καλύτερον μὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸν ἡσυχον, τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸν διδάσκοντα τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων καὶ δεικνύοντα τὸν δρόμον τὸν ὅποιον κάθε ἄνθρωπος θὰ ἀκολουθήσῃ ἀργά ἡ γερήγορα.

'Ο Σολωμὸς καὶ δοι σχεδὸν οἱ ωμαντικοὶ ποιηταὶ τῆς Ἐπτανήσου, οἱ τραγουδισταὶ τῶν Δημοτικῶν τραγουδιῶν, δὲ Παλαιᾶς καὶ ἄλλοι ἔπειτεν διμοῦς εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν αὐτὸς δένδρον τὸ δόπιον μᾶς ἔδωκε μὲ τὸ ὄνομά του τόσας ἔξοχος ποιητικὰς ἐκφράσεις διὰ τὴν διάκρισιν τῆς γητησίας ὀραιότητος:—κυπαρισσένιο ἀνάστημα, κυπαρισσένια μέση, κυπαρισσένιο κορμί, καὶ ἄλλα.

'Απὸ τὸ εὐγενικὸν καὶ ὑπερήφραντον αὐτὸς δένδρον είνε γεμάτη ἡ Ἑλλὰς καὶ ἴδιως ἡ Πελοπόννησος καὶ ἡ Στερεά. 'Αλλὰ καὶ ἐν μέσαις Ἀθήνας σήμερον, παρ' ὅλην τὴν πρόληψιν, ὑπάρχουν πολλαὶ κυπαρίσσους. 'Ἐν αὐτῇ τῇ συνοικίᾳ τῆς Πλάκας δὲν ὑπάρχει αὖτα ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ ὡς διάκρισιν τῆς γητησίας ὀραιότητος. 'Ωσαν ἀγρυπνος φρουρὸς τῆς οἰκιακῆς εὐτυχίας ὑψώνεται ἐκεῖ ἡ κυπαρισσος.

'Αρχ. Β. Κ.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ή διδασκαλία τοῦ Πησοῦ Χριστοῦ ενδεικνύει μεγάλας δυσκολίας καὶ τρομερούς διωγμούς. Έπειδὴ αὐτή ἀντετίθετο καὶ ἀντιτίθεται εἰς τὰ πάθη, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου καὶ τὸν διάβολον. Πάντα ταῦτα δὲν ἥδυναντο νὰ ὑποφέρωσιν αὐτήν καὶ ζητοῦσι νὰ ἀνθίστανται εἰς ἐκείνους οἵτινες διαδίδουσι καὶ ὑποστηρίζουσιν αὐτήν. Ήδον διατί πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἔτελείσθωσαν τὴν ζωήν των φονευόμενοι ὑπὸ τῶν τυράννων καὶ τῶν διωκτῶν· ἵδον διατί τόσοι κήρυξες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ τόσοι ἄλλοι πιστοὶ οἵτινες ἥθελον νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ ὅμοιογήσωσι φανερῶς τὴν πίστιν αὐτῶν κατεδιώχθησαν καὶ ἐμαρτύρησαν.

Ἐκεῖνοι οἵτινες δίδουσι τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τὴν πίστιν καλοῦνται μάρτυρες· διότι ἀφήνουν ἑαυτοὺς νὰ ὑποστῶσι μαρτύρια μᾶλλον ἢ νὰ ἀρνηθῶσι τὴν πίστιν αὐτῶν ἐν τῷ Χριστῷ.

Ίδιως κατὰ τοὺς τρεῖς αἰῶνας τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀφιθμὸς τῶν μαρτύρων ὑπῆρχεν ὀνταρίθμητος. Ποιὰ τρομερὰ βασανιστήρια καὶ ἀνηλεῖς σφραγιμὸς ὑπέρερον οἱ χριστιανοὶ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους, εἶναι πολύγμα καθολοκληρίαν ἀπίστευτον ἐὰν δὲν ἀπεδείκνυε τοῦτο ἡ ιστορία.

Τὸ αἷμα ἔρρεε ποταμοῦ· Ἡτο τότε δποι οἱ χριστιανοὶ ἔζητον καταφύγιον εἰς τὰς ὑπογείους κρύπτας καὶ τὰς κατασκήνωσις τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα καὶ τὰς ἀιτίνες διατηροῦνται ἀκόμη εἰς πλεῖστα μέρη καὶ ἴδιως εἰς Ρώμην, ἔνθα εὑρίσκονται πολλὰ δοτᾶ καὶ πολλὰ λείψανα μαρτύρων.

'Αλλ' ὅπως ἔγραφεν εἰς τοὺς καιροὺς ἐκείνους ὁ Τερτουλιανός: «Τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων, ἔγένετο σπόρος νέων μαρτύρων.»

Εἰς δόλους τοὺς αἰῶνας ὑπῆρχαν μάρτυρες· ὑπάρχουσι καὶ σήμερον, ἴδιως εἰς τὴν Μπολσεβικὴν Ρωσσίαν καὶ ἐν ταῖς χώραις δποι ὑπάρχουσιν αἱ ιεραποστολαί, μεταξὺ τῶν ἀγριών καὶ τῶν βαρβάρων.

Τί γὰς Διδάσκουσιν

'Απὸ τοὺς μάρτυρας δυνάμεια νὰ λάβωμεν ἐν μέγα μάθημα· τὸ τῆς καρτερίας καὶ σταθερότητος ἐν τῇ πίστει ἡμῶν. Ήμεῖς δὲν ζῶμεν πλέον εἰς τοὺς καιροὺς τῶν διωγμῶν, δπως εἰς τοὺς καιροὺς τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ σήμερον εἶναι ἀνάγκη νὰ διολογῶμεν φανερῶς καὶ εἰλικρινῶς, τὴν πίστιν ἡμῶν, κατὰ τῆς δούλειας τῆς δημοσίας γνώμης, μὴ ἀφήνοντες ἑαυτοὺς νὰ ἡτηθῶμεν ποτὲ ἐκ τῆς ἀνθρωπαρεσκείας καὶ ὑποστηρίζοντες δταν εἶναι ἀνάγκη τὴν ἴδιότητα ἡμῶν ὡς Χριστιανῶν.

ΔΙΑ ΣΧΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ KOINOTIKAS EOPTAS

Τὰ θαυμάσια πατριωτικά δοάματα, καταλληλότατα διὰ τὰς σχολικάς, κοινωνικάς καὶ ἔθνικάς ἐστάταις «Ο "Ἡρως τῆς Ἀλαμάνας", Ελληνοαμερικανὸν Ναῦτον εἰς τὸ «Φάληρον», «Οι Ἀγωνισταὶ τῆς Πίττεως», «Ποῖοι Ηγαγίανον στὸν Παραναδόν», ὅλα μεθ' ἐνὸς ἄλλουν, εἰς τὸν δεύτερον τόμον τῶν Συντόμων Δραμάτων τοῦ κ. Ν. Βαβούόν. Μὲ τὸν ψυστικὸν τὸν §1.23. Γράψατε

D. C. DIVRY, Inc., 240 W. 23rd St., New York.

ΤΟ ΝΗΠΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

"Οταν θὰ μεγαλώσουν καὶ θὰ φέρουν ἀκέραια τὰ στίγματα τῆς κηληρονομικότητος διότι ὅχι μόνον δὲν ἔξεροιζόθησαν δταν ἔπειτεν, ἀλλὰ καὶ ἐκακοφόρωσαν μὲ τὰς κακὰς συναναστροφὰς καὶ τὰ κακὰ παραδείγματα, τότε πολὺ δικαίως θὰ ἐπαναλάβουν τὴν δικαιολογίαν: «εἴμεθα ἀνθρωποί, διότι τοιοῦτον μᾶς παρέστησαν οἱ γονεῖς μας καὶ οἱ πρόγονοι τὸν ἀνθρωποποιόντες.»

«Οι πατέρες ἔφαγον δημφακα, μὲ δημφακα ἔθρεψαν καὶ τὰ τέκνα των ἀπὸ τῆς βρεφικῆς των ἡλικίας καὶ δπως ἔγομφίασαν οἱ δδόντες ἐκείνων ἔγομφίασαν καὶ οἱ δδόντες τῶν τέκνων.»

Η κηληρονομικότητος, δσον κακὴ καὶ ἀν ὑποτεθῆ, δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ ἔξελιειφθοῦν τὰ στίγματα τοῦ ἐκφυλισμοῦ, ποὺ ἀναφισθητήτως ἐκκολάπτει ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν νιῶν καὶ θυγατέρων, δταν καταβληθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι καὶ ἀπαραίτητοι μέθοδοι καὶ ἡ γλυκεῖα αὐστηρότητος ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας: κατόπιν εἶναι πολὺ ἀργά. Τὸ δρέφος θὰ τὰ μεταδώσῃ εἰς τὸ παιδίον, τὸ παιδίον εἰς τὸν ἔφηρον, δ ἔφηρος εἰς τὸν νέον, δ νέος εἰς τὸν ἀνδρα καὶ οντος εἰς τὸν γέροντα. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε τὸ δρέφος οὔτε δ ἀνήρ οὔτε δ γέρων θὰ γίνη δ ἀνθρωποις. Θὰ μείνῃ δ' ὅλης του τῆς ζωῆς δ ὑπάνθρωπος, ποὺ διαιρκῶς θὰ δικαιολογήται μὲ τὸ περίφημον: «εἴμεθα ἀνθρωποι.»

Τὸ δρέφος καὶ τὸ νήπιον δὲν εἶναι τὰ ἀθώα καὶ ἀκηλίδωτα πλάσματα, δπως τὰ θέλει ἡ ἀχαλίνωτος φαντασία τῶν πολλῶν. Ἐχουν ἀπὸ τὴν φύσιν δλα τὰ πονηρὰ ἔνστικτα. 'Αλλὰ τὰ ἔνστικτα ταῦτα ενδίσκονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, δὲν δύνανται ν' ἀποκυρθοῦν, δς ἐκ τούτου δὲ δύνανται ἀμέσως μὲ τὴν μητρικὴν γλυκύτητα καὶ τὴν ἀγάπην ν' ἀποτριβοῦν. Τὸ δρέφος, παρ' ὅλα τὸν τὰ ἐλαττώματα, δταν αἰσθάνεται τὸ θάλπος τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, δταν δέχεται τὸ στοργικὸν τῆς μειδίαμα, εἶναι ἔτοιμον νὰ γίνη τὸ πλέον ἀθώον δργανον τῶν θελήσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς. Η ψυχὴ του προσφέρεται εἰς τὴν ψυχήν της μὲ τὴν μεγαλυτέοντα ἐμπιστοσύνην. Αὐτὴ ἔχει δλην τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν νὰ τῷ προσδώσῃ τὴν εἰκόνα καὶ τὴν δμοίσιων τοῦ Θεοῦ νὰ τὸ κάμη **«ἀνθρωποποιόντες»**.

Η ποώτη κίνησις μιᾶς τῶν θυγατέρων μου, — διὰ νὰ διμιλήσω ἐκ τῆς προσωπικῆς μου πείρας — ποὺν ἡ ἀκόμη ἀρχήσην νὰ διμιλῇ, ἦτο τὸ φεῦδος. Τίς τῆς τὸ ἐδίδαξε, τίς ἄλλος παρὰ ἡ φύσις τοῦ Ἀδάμου. Καὶ δμως ἡ ἴδια τώρα, ποὺ εἶναι ἔνδεκα περίπου ἑτῶν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ἡσθάνητη τὸν ἑαυτόν της, οὐδέποτε εἶπε φεῦδος, οὔτε καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ εἴπῃ. Η μήτηρ της ἀντὶ νὰ γελάσῃ καὶ νὰ καυχηθῇ διὰ τὴν ἀκαίρον εὐφύιαν της, τῆς ἔξεργοιζωσε τὸ ἐλάττωμα τούτο.

Μήπως μὲ τὸν ἴδιον τρόπον δὲν δύνανται καὶ δλαι αἱ μητέρες νὰ ἔξεργοιζωσουν δλα τὰ ἐλαττώματα τῶν μικρῶν των κατὰ τὴν ποώτην των ἐκδήλωσιν; Ναι! δύνανται. Καὶ τότε τὸ δρέφος καὶ τὸ νήπιον δὲν ποτισθοῦν μὲ τὴν ἀγάπην ἀθώατητα καὶ δλα εἰσέλθουν εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν στολισμένα μὲ δλαι τὰ ἐφόδια τῆς ἀρετῆς, ποὺ δὲ ἔχονται δμοίσιων ὡς θεμέλιον τῆς περαιτέρω ἀναπτυξέως των, εἰς τὴν κατάκτησιν τοῦ εὐγενεστάτου τῶν τίτλων τῶν **«Υἱών του Θεοῦ»**.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

Τὴν 24ην Δεκεμβρίου, παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρας ἔχοροστάτησεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Βοστώνης «Ο Εὐαγγελισμὸς» κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν. Κατὰ τὴν ὥραν δὲ τοῦ Κοινωνικοῦ ἀπήγγειλε τὴν συγχωρητικὴν εὐχὴν πρὸς τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, οἵτινες θὰ ἐμετελάμβανον τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, καὶ ἐκοινώνησεν αὐτὰ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ιερατικοῦ Προσταμένου Αἰδεσιμ. Βασ. Εὐθύνιου.

Τὴν ἐπομένην, Ἐορτὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἐτέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ιερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος Γουώτερταουν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμ. Εὐστρατίου Β. Ρηγέλη, Ἐφημερίου τῆς Κοινότητος καὶ τεσσάρων φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πάμφρετ. Ἐκήρυξε δὲ καὶ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἑορτῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὠμύλησε πρὸς ὄλοκληρον τὴν Ἑλληνοοθόδοξον διοικητικὴν οἰκοδομὴν τῆς Νέας Ἀγγλίας ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς «Φωνῆς τῆς Ορθοδοξίας» Βοστώνης. Ἀφοῦ δὲ ἐκαιροδέτησε πατρικῶς τὸ ποίμνιον καὶ ηὐλόγησε καὶ ηὐχήθη αὐτό, ἔξεφωνησε λόγον Χριστουγεννάτικον ἐνθαρρυντικὸν πολὺ, ἴδιως κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς γενικῆς ἀγωνίας ὅλων τῶν λαῶν.

Τὴν ἐπομένην μετέβη εἰς Νέαν Ὅροκην, ἐκεῖθεν δὲ δι' ἀτμοπλοίου εἰς Μαϊάμι, Φλωρίδος, δύον μετὰ καὶ τοῦ Ιερολ. Διακόνου Ναού Νιτσιώτου ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Κοινοτικὸν ἐκεῖ Ναὸν τὴν Πρωτοχρονιὰν καὶ ὠμύλησεν περὶ τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος διπέρα εὐτυχῶς ἐπέδρασε σημαντικῶς εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῶν ἐκεῖ διαμαχομένων δύο μερίδων. Τὸ ἐσπέρας τῆς Πρωτοχρονιᾶς παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῆς Βασιλόπητας, τὴν δποίαν ὡργάνωσεν ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης μετὰ τοῦ Ιερέως καὶ Διδασκάλου τοῦ Κοινοτικοῦ Σχολείου ὡς σχολικὴν ἑορτήν. Ὁμήλησε δὲ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος περὶ τῆς ζωτικῆς δυνάμεως ἣν παρουσίαζει ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ δργάνωσις ἐν Ἀμερικῇ καὶ συνέστησε ἀλλόνητον ἐμμονὴν εἰς τὰ ἐκλεκτὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ ἡμῶν ἔθμα.

Τὴν 3ην Ἰανουαρίου διανύσας δι' ἀεροπλάνου τὸ ἔξι 180 μιλίων διάστημα μέχοι τῆς νήσου Νάσσω Μπαχάμας ἐπεσκέψθη τὴν ἐκεῖ μικράν, ἀλλὰ οἰκουμενικήν Κοινότητα, τὴν δποίαν δὲν είχε καταστῆ ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐπισκεφθῇ Ἑλλην Ἱεράρχης. Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐχοροστάτησεν εἰς Ἐσπερινὸν ἐν τῷ ιδιοκτήτῳ τῆς Κοινότητος ὠραίῳ Ναῷ καὶ ὠμύλησεν εἰς τὸ κατακλύσαν τὸν μικρὸν χῶρον ἐκκλησίασμα.

Τὴν ἐπομένην μολονότι ἥτο ἐργάσιμος ἡμέρα, οἱ διογενεῖς ἔκλεισαν τὰ καταστήματά των, ώς ἀν ἥτο μεγάλη ἑορτή, καὶ προσῆλθον εἰς τὴν γενομένην Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἡκροάσθησαν τοῦ Θείου Λόγουν. Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐχοροστάτησε καὶ πάλιν εἰς Ἐσπερινὸν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον τὴν δὲ ἐπομένην τὸ πρωῒ ἐπέστρεψεν

ἀεροπορικῶς πάλιν εἰς Μαϊάμι ἐκεῖθεν δὲ μετέβη σιδηροδρομικῶς εἰς Τάροπον Σπρίγκ, Φλωρίδος διὰ τὴν περίφημον ἐτησίαν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸν Ἀγιασμὸν τῶν Θεοφανείων.

Εἰς τὴν μεγαλοπρεπὴ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μέχοι τῆς θαλάσσης λιτανείαν ἐκτὸς τοῦ Ιερατικοῦ Προσταμένου Αἰδεσιμ. Θεοφ. Καραφύλλη καὶ τοῦ Ιερολ. Διακόνου Ναού Νιτσιώτου ἐλαβον μέρος καὶ ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἡμέρας ἐκείνης Ρουμάνος Ἐπίσκοπος Θεοφιλέστατος κ. Πολύκαρπος καὶ ὁ ἀκραιφνέστατος φιλέλλην καὶ φανατικὸς φιλορθόδοξος Ἐπίσκοπελιανὸς Ιερεὺς Ρεβ. Λαΐσσης.

Πρὸ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης ὠμύλησεν ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν ἐξέδραν τοποθετημένος μικροφώνου Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, Ἐλληνιστὶ διὰ τοὺς Ἑλληνας τῶν Νοτίων Πολιτειῶν, Ἀγγλιστὶ δὲ διὰ τὰς 15 περίπου χιλιάδας Ἀμερικανῶν ἐπισκεπτῶν οἵτινες κατέκλυσαν τοὺς γύρω τῆς παραλίας ἐκείνης λόφους.

Τὴν ἐπομένην, ἔορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ἐχοροστάτησε ποτὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε μέθεμα τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Προδρόμου. Τὸ δὲ ἀπόγευμα εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Κοινοτικοῦ καὶ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τὰ ὅποια ἀμφότερα λειτουργοῦν λαμπρῶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωργ. Ἀναστασίου, ὠμύλησε πρὸς τοὺς μαθητὰς πρῶτον καὶ κατόπιν πρὸς τοὺς γονεῖς, τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα, τὸν Σύλλογον τῶν Μητέρων καὶ συνεχάρη τὴν Ἐλληνικωτάτην ἐκείνην Κοινότητα διὰ τὴν γινομένην ἐκεῖ ἐκκλησιαστικο-φυλετικὴν ἐργασίαν.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀπογένυματος ἐχορηγήσει διὰ συνεργασίαν τοῦ Ἐπισκόπου μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν συνεζητήθη καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἀμεσος οἰκοδομὴ νέας μεγάλης Ἐκκλησίας ὠμήσθη δὲ τὸ ποσδὸν δαπάνης εἰς 65 χιλιάδας δολλαρίων, ἀνατεθείσης τῆς ἐκλογῆς καταλλήλου σχεδίου εἰς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Βοστώνης.

Τὴν ἐπομένην, ἡμέραν Κυριακήν, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία εἰς τὸν Ιερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος καὶ ἐκήρυξεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος τὸν Θεῖον Λόγον. Ἀφοῦ δὲ κατὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπέδωκε τὰ διπλώματα καὶ τιμητικὰ μετάλλια εἰς τὰ δρασεύθεντα Ἑλληνόποντα τῆς χορωδίας ἀγόρια καὶ κορίτσια, ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ Νέαν Ὅροκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πάμφρετ.

“ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Περιοδικὸν Ἡθικοθρησκευτικὸν

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Συνδρομὴ Ἐπιστία, Ἐξωτερικοῦ, Δοθ. 1.50

Διεύθυνσις :

Most Rev. Meletios, D. D., Metropolitan of Christopoleos

OECUMENICAL PATRIARCHATE

Phanar—Istambul—Turkey

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελ. καὶ τέλος)

τῇ νεωτέρᾳ κοινωνίᾳ. Θὰ ἔπειτε δηλ. νὰ ἔχουν μόρφωσιν κάτιας θεολογικήν εἰς δυνατὸν διδτί, κατὰ τὴν ὅρσιν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, «τοῦτο πάντων αἵτιον τῶν κακῶν, τὸ μὴ εἰδέναι τὰς Γραφάς». Έάν εἴχομεν ἀρκετὰς δεκάδας μορφωμένας καὶ μὲ ἀνεπτυγμένην συνείδησιν μοναχάς αἱ ὄποιαι, ἔχονταις ἀφετηρίαν καὶ τέρμα καλῶς λειτουργούσας μονάς, νὰ ἔξαπολύνωνται — ἀς ἐπιτραπῇ ἡ κυριολεξία — εἰς τὰς δυογενεῖς οἰκογενείας ώς κοινωνικαὶ ἔργατριαι, τὸ μελλόν τῆς δυογενοῦς 'Ορθοδοξίας καὶ τῆς δυογενοῦς οἰκογενείας θὰ ἥτο ἀσφαλῶς καλύτερον.

Διότι ἡ γυνή, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν καρδίαν, γνωρίζει πῶς νὰ ὑπομένῃ καὶ νὰ ἐπιμένῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐνὸς σκοποῦ. Παρετηρήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅτι αἱ Μοναχαὶ τῆς Τήνου, καίτοι, κατὰ πλειοψηφίαν, δὲν εἶναι καὶ τόσους μορφωμέναις καὶ οὔτε καὶ ἔχονταις εἰς συχνὴν ἐπαφήν μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ἐκείνης, ἐν τούτοις κατορθώνοντας νὰ τὸν ἐπηρεάζουν εἰς βαθὺν ἀπίστευτον. Φανταζόμενα τί θὰ ἐγένετο ἐάν ἥσον σημαντικῶς κατηριτισμέναις καὶ ἐνήργουν ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ἐκ τῶν προτέρων καὶ μέχρι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν παθοριζομένους ἐκ μέρους τοῦ Κέντρου.

Καὶ ἐάν ἐν τῇ πατρίδι, ὅπου ὁ κίνδυνος εἶναι μικρότερος, δύνανται νὰ εἶναι αἱ μοναχαὶ καὶ εἶναι χρήσιμοι ὅπου ὑπάρχουν, φαντασθῆτε ὅποιων ὀφελειῶν πρόξενον θὰ ἥτο ἐδῶ ἐν μοναχικὸν τάγμα δυογενῶν γυναικῶν μὲ ζῆλον βαθὺν καὶ πλήρην συνάσθησιν τῆς ἀποστολῆς των. Εἰς τὰς μεγάλας πρὸ παντὸς πόλεις, ὅπου οἱ κίνδυνοι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, θὰ ἥδύναντο αἱ εὐτεβεῖς μοναχαὶ νὰ ἔξινηρητήσουν τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν κατὰ πολὺν θεικὸν τρόπον ώς ἀδελφαὶ ἐπισκέπτριαι, ώς κοινωνικαὶ ἔργατριαι, ώς κατηχήτριαι, ώς Ιεραπόστολοι ἀλλ. 'Οπόσον ζῆλον θὰ ἥδύναντο νὰ ἐμφυτεύσουν εἰς τὰς καρδίας τῶν δυογενῶν κυριῶν φαντάζεται κανεὶς πολὺ εὐκόλως.

'Αλλὰ πρὸς τοῦτο, δπως προείπομεν, ἀπαιτοῦνται βεβαίως δρισμένα μαθήματα καὶ δρισμέναις ὑποδείξεις. Έάν αἱ μοναχαὶ χωρὶς εἰδίκην μόρφωσιν, χωρὶς καταρτισμὸν εἰδίκον, χωρὶς παρακολούθησιν, ἐρρίπτοντο εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, δὲν θὰ ἥδύναντο νὰ ἔχουν καὶ μεγάλα ἀποτελέσματα, λαμβανομένουν ὑπὸ ὅψιν ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις εἶναι καὶ δύστοιλοι καὶ ἀπαιτητικαί. Μόνον μοναχαὶ κατηριτισμέναις καλῶς, γνώστριαι τῆς Κατηχήσεως, τῆς 'Ιστορίας τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς 'Αγίας Γραφῆς ἀλλ., κατόπιν δηλαδὴ ἐτησίας τούλαχιστον παρακολουθήσεως ἐνὸς δρισμένου κύριου μαθημάτων, θὰ ἥσαν εἰς θέσιν νὰ κάμιον πολλὰ καὶ διὰ τὸν δυογενῆ κόσμον καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταῦτη ὑπὲρ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Οὕκωθεν ἔννοεῖται ὅτι τὸ ΠΡΩΤΙΣΤΩΝ αὐτῶν ἐφόδιον θὰ εἶνε ὁ ζῆλος ὑπὲρ τῶν ἵερῶν ἰδεῶν τὰς δοπιάς θὰ ἀντιπροσωπεύσουν. Χωρὶς αὐτόν, χωρὶς πεποίθησιν ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς των, χωρὶς ἐκ τῶν προτέρων προστομιασίαν δπως δεχθοῦν ἀπτότητα διλα τὰ ἐμπόδια, διλα τὰς θλίψεις, διλα τὰς στενοχωρίας ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, δὲν θὰ ἐπετύγχανον τίποτε.

Βεβαίως κάθε ἀκαδημαϊκὴ συζήτησις πατ' ἀνάγκην πα-

ταλήγει πάντοτε εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος. 'Αμέσως δηλαδὴ εἰς τὰ χείλη τόσον τὸ γράφοντος δσον καὶ τοῦ ἀναγινώσκοντος ἀναβαίνει τὸ ἔρωτημα: ποῦ θὰ εὑρεθοῦν τὰ μέσα τοῦ καταρτισμοῦ ἐνὸς τοιούτου ἀποικιήσουν ἔογον, τὴν πρακτικότητα καὶ σκοπιμότητα τοῦ δποίου οὐδεὶς θὰ ἥδύνατο νὰ ἀμφισθήτησῃ. Τὸ ἔρωτημα ειλογον ἀφοῦ ἔως τώρα δὲν εὑρέθησαν πολλοὶ εὔποδοι δμογενεῖς οἱ δποίοι νὰ χρηγίζουν σοβαρῶς, θεικῶς καὶ δαφιλῶς ὑπὲρ παρομοίων ἐπωφελῶν σκοπῶν ἐν 'Αμερικῇ παρὰ μόνον σποραδικῶς καὶ μετὰ δυσκολίας. Τοῦτο δμως δὲν ἔγινεν ἵσως διότι δὲν είχον ίδει ἔως τώρα ἔργα μεγάλα καὶ ἔργα διαρκείας.

'Ἐν τούτοις εἰς τὸ μέλλον καὶ μάλιστα τὸ ἔγγυς, θὰ ἔπειτε νὰ εὑρεθοῦν τὰ μέσα διὰ τὴν πραγματοποίησιν σκοπῶν ἵερῶν καὶ νὰ μὴ ἀφεθῇ ἡ νεογεννής Ἐκκλησία τῆς 'Αμερικῆς, ἡ 'Ορθόδοξης, διὰ νὰ φροντίζῃ «ἐκ τῶν ἐνόντων» καὶ μόνη Της, διότι αἱ σημεριναὶ ἀνάγκαι Της οὔτε μικραὶ εἰναι οὔτε καὶ δλίγαι. Εἰμεδα βέβαιοι ὅτι ἐφ' δσον ὑπάρχει ἡ θέλησις θὰ εὑρεθοῦν συντίμως καὶ τὰ μέσα διὰ νὰ τεθοῦν εἰς ἔφαρμογήν καὶ ἀλλαὶ καλαὶ καὶ καρποφόροι σκέψεις, μία ἐκ τῶν δποίων θὰ ἔπειτε νὰ είνει καὶ ἡ δργάνωσις δμογενῶν κοινωνικῶν ἔργατριῶν.

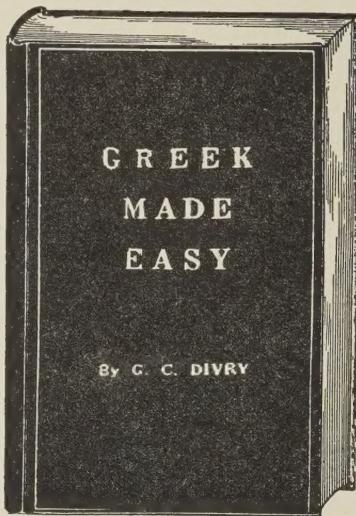
'Ἡ ἔξεύρεσις δλίγων 'Ιεραπόστολων μοναχῶν γυναικῶν είναι, νομίζω, ύψιστη ἀνάγκη τῆς ἐν 'Αμερικῇ 'Ορθόδοξης. Είναι ἀληθής ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑλικὰ μέσα, ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐνὸς μεγάλου ἔργου. 'Αλλ' είνε ἔξι ἴσουν ἀληθής ὅτι τὰς περισσοτέρας φροντίδας τὰ πρόσωπα ἐκείνα τὰ δποῖα ἀποφασίζουν νὰ ἀμφερώσουν τὸν ἔαυτόν των καὶ νὰ συνδεθοῦν μὲ ἔνα ὑψιστον σκοπόν, ὃς είνε ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν, τὰ πρόσωπα ἐκείνα συνήθως εὑρίσκουν καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τοῦ σώματος, ἥτοι λιτῆς τροφῆς, ἀπλῆς δμοιομόρφου ἐνδυμασίας καὶ στερεᾶς στέγης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, είνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὕτης ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὅλους, ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῆς Διεκπεραιώσεως.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Greek Made Easy

Εἶνε ἡ μόνη ἀπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀγγλοφώνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ δλίγων μηνῶν χάριν τῶν Ἀμερικανίδων συζύγων καὶ τέκνων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθανατὸν Ἑλληνικὴν γλώσσαν.

Εἶνε εὔκολωτάτη—ἀπλῆ, πρακτικὴ καὶ εὔμεθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὔκολους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολωτέρας καὶ δλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι’ ἀπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι’ Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθῃ Ἑλληνικὰ μὲ τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

Τιμᾶται \$1.50. Ζητήσατε την ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα μὲ τὸ ὄνομα “**GREEK MADE EASY**”, καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν βιβλία γραφέντα πρὸ 30ετίας χάριν Ἀγγλων περιηγητῶν ἐν Ἑλλάδι. Διὰ παραγγελίας γράψατε εἰς τοὺς Ἐκδότας:

D. C. DIVRY INC. 240 W. 23rd ST.
NEW YORK.